

ยุทธศาสตร์โลก

ว่าด้วยการป้องกันจมน้ำ

การพลิกวิกฤตสู่การรับมือกับสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ: การพลิกวิกฤตสู่การรับมือกับสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญ

ISBN (e-book) 978-616-11-5688-6

ที่ปรึกษา

นายแพทย์มณฑล คณาสวัสดิ์ อธิบดีกรมควบคุมโรค
นายแพทย์เอนก มุ่งอ้อมกลาง รองอธิบดีกรมควบคุมโรค
แพทย์หญิงศิริรัตน์ สุวรรณฤทธิ์ ผู้อำนวยการกองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค

คณะผู้จัดทำและตรวจสอบความถูกต้องภาษาไทย

นางสุภาดา เกิดมงคลการ นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค
นางสาวสัมพันธ์ เอกเฉลิมเกียรติ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค

ผู้ร่วมจัดทำ

นายศรีณัฐ สุวรรณประเสริฐ นักวิชาการสาธารณสุข กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค

ผลงานแปลภาษาไทย

© กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2569)

© Division of Injury Prevention, Department of Disease Control, Ministry of Public Health, Thailand (2026)

อนุญาตให้ใช้และเผยแพร่ผลงานแปลฉบับภาษาไทยขึ้นนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ โดยต้องมีการอ้างอิงแหล่งที่มาตาม “การเขียนอ้างอิง (ฉบับภาษาไทย)” ที่ระบุไว้ด้านล่าง เนื่องจาก Global Alliance for Drowning Prevention (GADP) ไม่รับผิดชอบใด ๆ ต่อเนื้อหาหรือความถูกต้องของงานแปล

การเขียนอ้างอิง (ฉบับภาษาไทย)

กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. ยุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ: การพลิกวิกฤตสู่การรับมือกับสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญ (Global Strategy for Drowning Prevention: Turning the tide on a leading killer). นนทบุรี, ประเทศไทย; 2569.

การเขียนอ้างอิง (ต้นฉบับภาษาอังกฤษ)

Global Strategy for Drowning Prevention: Turning the tide on a leading killer. Geneva: Global Alliance for Drowning Prevention; 2025.

จัดทำและเผยแพร่

กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2590 3953 <https://ddc.moph.go.th/dip> www.facebook.com/thaiinjury

หมายเหตุ

งานแปลฉบับนี้ มิได้จัดทำโดยพันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (Global Alliance for Drowning Prevention: GADP) โดย GADP ไม่รับผิดชอบใด ๆ ต่อเนื้อหาหรือความถูกต้องของงานแปลฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้ถือว่างานที่ตีพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษเป็นงานที่ถูกต้องและมีผลผูกพันในทางกฎหมาย

พิมพ์ครั้งที่ 1: มีนาคม 2569 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

จำนวนหน้า: 57 หน้า

ยุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ:

การพลิกวิกฤตสู่การรับมือกับสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญ

Global Strategy for Drowning Prevention:

Turning the tide on a leading killer.

ยุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ: การพลิกวิกฤตสู่การรับมือกับสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญ

พันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (Global Alliance for Drowning Prevention: GADP) เป็นเครือข่ายระดับโลกขององค์กรสหประชาชาติและภาคีที่มีใช้รัฐ โดยมีการดำเนินงานทั่วโลก (WHO) เป็นหน่วยงานเจ้าภาพ มีวิสัยทัศน์เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานในระดับประเทศ มุ่งสู่โลกที่ปลอดภัยจากการจมน้ำ

พันธกิจของ GADP คือ การสนับสนุนความร่วมมือในระดับโลก และเสริมสร้างการประสานงานแบบพหุภาคี เพื่อให้การดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และเชื่อมโยงข้ามภาคส่วน

ปัจจุบัน สมาชิกของ GADP ได้แก่ World Health Organization (WHO), United Nations International Children’s Emergency Fund (UNICEF), United Nations Development Programme (UNDP), International Maritime Organization (IMO), Food and Agriculture Organization (FAO), Makerere University, Centre for Injury Prevention and Research, Bangladesh (CIPRB), The George Institute for Global Health, Bloomberg Philanthropies, The Panje Project, Environmental Management and Economic Development Organization (EMEDO), Royal National Lifeboat Institution (RNLI), และ Royal Life Saving Society – Australia (RLSS-A)

© พันมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ 2025

อนุญาตให้คัดลอก เผยแพร่ซ้ำ และดัดแปลงผลงานนี้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ได้ โดยต้องมีการอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างเหมาะสมตามที่ระบุไว้ด้านล่าง ทั้งนี้ การใช้ผลงานดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจว่า พันมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (GADP) ให้การรับรอง หรือสนับสนุนองค์กร ผลิตภัณฑ หรือบริการใดเป็นการเฉพาะ และไม่อนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ (โลโก้) ของ GADP ในกรณีที่มีการจัดทำคำแปลของผลงานนี้ ให้เพิ่มข้อความปฏิเสธความรับผิดชอบ (disclaimer) ต่อไปนี้ควบคู่กับการอ้างอิงที่แนะนำ: งานแปลฉบับนี้ มิได้จัดทำโดยพันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (GADP) โดย GADP ไม่รับผิดชอบใด ๆ ต่อเนื้อหาหรือความถูกต้องของงานแปลฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้ถือว่างานที่ตีพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษเป็นงานที่ถูกต้องและมีผลผูกพันในทางกฎหมาย”

คำแนะนำสำหรับการเขียนอ้างอิง:

Global Strategy for Drowning Prevention: Turning the tide on a leading killer. Geneva: Global Alliance for Drowning Prevention; 2025.

สื่อหรือเนื้อหาของบุคคลที่สาม:

หากประสงค์จะนำเนื้อหาซึ่งเป็นผลงานของบุคคลที่สามที่ปรากฏในงานชิ้นนี้ไปใช้ เช่น ตาราง แผนภาพ หรือภาพประกอบ ท่านมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจว่าจะต้องขออนุญาตการนำไปใช้หรือไม่ และต้องดำเนินการขออนุญาตจาก GADP ให้เรียบร้อยก่อนนำไปใช้

ข้อความปฏิเสธความรับผิดชอบทั่วไป:

การใช้ชื่อเรียกและการนำเสนอเนื้อหาในเอกสารฉบับนี้ มิได้มีนัยแสดงความคิดเห็นใด ๆ ของ GADP เกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึง การกำหนดแนวเขต หรือพรมแดนระหว่างประเทศหรือพื้นที่ต่าง ๆ การกล่าวถึงบริษัทใดเป็นการเฉพาะหรือผลิตภัณฑของผู้ผลิตบางราย มิได้หมายความว่า GADP ให้การรับรองหรือแนะนำผลิตภัณฑดังกล่าว เนื้อหาผลิตภัณฑอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันซึ่งมิได้กล่าวถึง ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีข้อผิดพลาดหรือการตกหล่นสำหรับชื่อผลิตภัณฑที่มีกรรมสิทธิ์ทางการค้า จะแสดงด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ตัวแรก

GADP ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการตรวจสอบข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม เอกสารดังกล่าวเผยแพร่โดยปราศจากการรับประกันใด ๆ ไม่ว่าจะโดยชัดแจ้งหรือโดยนัย ความรับผิดชอบต่อการตีความและการนำข้อมูลไปใช้เป็นของผู้อ่าน และไม่ว่าในกรณีใด GADP จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดจากการใช้เอกสารนี้

การออกแบบและจัดรูปเล่ม: Studio One Another

ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก: Government of Ireland และ Royal National Lifeboat Institution

สารบัญ

บทที่ 01

ความเป็นมา	06
พลังการขับเคลื่อน	08
บทนำ	10
ภาพรวมของยุทธศาสตร์	12
วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์	12
สามมิติหลัก	14
แนวทางความร่วมมือจากหลายภาคส่วน	16

บทที่ 02

เสาหลักยุทธศาสตร์ 6 ด้าน	20
การกำกับดูแล และการเป็นผู้นำ	22
ความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน	24
การรวบรวมข้อมูลและรายงานผล	26
การสื่อสารเชิงนโยบายและการสร้างความตระหนักรู้	28
เงินทุนและทรัพยากร	30
การวิจัยและนวัตกรรม	32

บทที่ 3

มาตรการสำคัญ 10 ประเด็น	36
การสื่อสาร (Communicate)	38
การดูแล (Supervise)	39
การสร้าง/พัฒนา (Build)	40
การว่ายน้ำ (Swim)	41
การฝึกอบรม (Train)	42
การช่วยเหลือ (Rescue)	43
การค้นหา (Search)	44
การบังคับใช้ (Enforce)	45
การบูรณาการ (Integrate)	46
การทำงาน (Work)	47

บทที่ 4

การนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ	50
การสร้างพันธมิตรสัญญา	51
การติดตามความก้าวหน้า	52
อ้างอิง	56

၂၀၂၃

၀၁

การจมน้ำคร่าชีวิตผู้คนมากกว่า 300,000 คนต่อปี และส่งผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนอีกนับล้านคนจากเหตุการณ์จมน้ำที่ไม่เสียชีวิต ซึ่งอาจก่อให้เกิดความพิการตลอดชีวิต (1) ทั้งนี้ หนึ่งในสี่ของผู้เสียชีวิตจากการจมน้ำเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี และเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ประสบเหตุจมน้ำมีอายุต่ำกว่า 29 ปี (1) ส่งผลให้ครอบครัวและระบบเศรษฐกิจสูญเสียบุคคล ซึ่งเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนสังคม

มากกว่าร้อยละ 90 ของการเสียชีวิตจากการจมน้ำเกิดขึ้นในประเทศรายได้ต่ำและปานกลาง (2) โดยประเทศรายได้ต่ำเป็นกลุ่มที่แบกรับภาระหนักที่สุด ทั้งในด้านการสูญเสียชีวิตและแรงกดดันทางเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันกลับมีทรัพยากรในการลดความเสี่ยงจากการจมน้ำน้อยที่สุด

ความเสี่ยงจากการจมน้ำแตกต่างกันไปตามบุคคล สถานที่ และบริบท และขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยหลักสามประการได้แก่

- ▶ ลักษณะของแหล่งน้ำหรืออันตรายจากแหล่งน้ำที่มีอยู่ (เช่น แม่น้ำ ชายหาด พื้นที่น้ำท่วม หรือแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สระว่ายน้ำ)
- ▶ บริบทที่ผู้คนสัมผัสหรือเผชิญกับอันตรายจากแหล่งน้ำ (เช่น จากการทำงาน การพักผ่อนหย่อนใจ การดำรงชีวิตประจำวัน หรือในสถานการณ์ภัยพิบัติ)
- ▶ ความเปราะบางเฉพาะของแต่ละบุคคล (เช่น ที่เกี่ยวข้องกับอายุ สุขภาพ รายได้ ระดับการศึกษา และพื้นที่อยู่อาศัย) (1)

กล่าวโดยสรุป ความเสี่ยงจากการจมน้ำจะอยู่ในระดับสูงที่สุดเมื่อบุคคลที่มีความเปราะบางหลายด้านต้องใช้เวลาสัมผัสหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำเป็นเวลานาน เด็ก ผู้พิการ ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่รายได้ต่ำหรือชนบท และผู้ที่ทำงานในหรือใกล้แหล่งน้ำเป็นกลุ่มที่เผชิญอันตรายสูงสุด โดยเฉพาะในบริบทที่ทักษะการว่ายน้ำ มาตรการด้านความปลอดภัย หรือการกำกับดูแลยังไม่เพียงพอ (2) นอกจากนี้ ความเสี่ยงยังเพิ่มสูงขึ้นในพื้นที่ที่มีแนวโน้มเกิดภัยพิบัติในบริบทที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (เช่น การว่ายน้ำเพียงลำพัง หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะอยู่ใกล้แหล่งน้ำ) หรือในกรณีที่บุคคลขาดทักษะการว่ายน้ำและ/หรือความรู้ด้านความปลอดภัยทางน้ำ (2)

การจมน้ำยังเป็นประเด็นด้านการพัฒนา ส่งผลให้การป้องกันการจมน้ำมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) หลายประการ รวมถึงเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการอยู่รอดของเด็ก ความยั่งยืน การเติบโตทางเศรษฐกิจ และความสามารถในการรับมือ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (2)

การป้องกันการจมน้ำสามารถดำเนินการได้จริง ผ่านมาตรการที่อาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ มีความคุ้มค่า และสามารถขยายผลได้ โดยได้รับการสนับสนุนจากนโยบายและกฎหมายที่เข้มแข็ง มาตรการต่าง ๆ อาทิ การส่งเสริมการกำกับดูแลและจัดให้มีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก การติดตั้งสิ่งกีดขวางเพื่อลดการสัมผัสแหล่งน้ำ รวมถึงการเสริมสร้างทักษะการว่ายน้ำ ความปลอดภัยทางน้ำ และการช่วยเหลือตนเอง ล้วนมีประสิทธิภาพในการป้องกันการจมน้ำ โดยเฉพาะในเด็ก (3)

มาตรการอื่น ๆ เช่น การฝึกอบรมผู้พบเห็นเหตุการณ์ให้สามารถช่วยเหลือและกู้ชีพอย่างปลอดภัย การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) และการบังคับใช้กฎระเบียบด้านความปลอดภัยทางทะเล เรือข้ามฟาก และการเดินเรือ ล้วนก่อให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อการป้องกันการจมน้ำ (3)

ข้อเท็จจริงสำคัญ 10 ประการเกี่ยวกับการจมน้ำ (1, 2, 4)

รายงานสถานการณ์ระดับโลกด้านการป้องกันการจมน้ำ ปี ค.ศ. 2024 ขององค์การอนามัยโลก ได้ทำการสำรวจประเทศต่าง ๆ ครอบคลุมในหลายประเด็น

มากกว่า 300,000 คน
เสียชีวิตจากการจมน้ำ
ในปี ค.ศ. 2021

เกือบครึ่งหนึ่ง
ของการเสียชีวิตจากการจมน้ำ
เกิดขึ้นในกลุ่มประชากร
อายุต่ำกว่า 29 ปี

อัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำ
ในประเทศรายได้ต่ำสูงกว่า
ประเทศรายได้สูงถึง **3 เท่า**

อัตราการเสียชีวิตจาก
การจมน้ำในเพศชายสูงกว่า
เพศหญิง ประมาณ **2 เท่า**

ร้อยละ 25 ของการเสียชีวิต
จากการจมน้ำทั้งหมด
เป็นเด็กอายุระหว่าง 1-4 ปี

มากกว่า **ร้อยละ 90**
ของการจมน้ำ เกิดขึ้นในประเทศ
รายได้ต่ำและปานกลาง

การจมน้ำเป็นประเด็น
ด้านความเสมอภาค โดยชุมชน
ที่มีฐานะยากจน มักแบกรับภาระ
ผลกระทบมากที่สุด

การจมน้ำเป็นสาเหตุ
การเสียชีวิตอันดับที่ 4
ของเด็กอายุระหว่าง 1- 4 ปี

การจมน้ำสามารถ**ป้องกันได้**
โดยมีมาตรการที่อาศัยหลักฐาน
เชิงประจักษ์และมีความคุ้มค่า

การจมน้ำเป็นประเด็นด้าน
การพัฒนา โดยบางประเทศ
**สูญเสียผลิตภัณฑ์มวลรวม
ภายในประเทศ (GDP) สูงถึง
ร้อยละ 3** ต่อปีจากผลกระทบ
ของการจมน้ำ

- ▶ Residents of marshlands in Iraq travelling in mashoof boats.
© WHO / Karrar Nasser

พลังการขับเคลื่อน

ตลอดช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ความตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการจมน้ำได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้อัตราการจมน้ำทั่วโลกลดลงร้อยละ 38 นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 (1) และตั้งแต่ปี ค.ศ. 2021 เป็นต้นมา ได้เกิดการยกระดับการขับเคลื่อนเชิงนโยบายในระดับสูงอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดเวทีสำคัญสำหรับการประสานความร่วมมือด้านการป้องกันการจมน้ำในระดับที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น (1) การดำเนินงานดังกล่าว ทำให้เกิดพลังและนำไปสู่การจัดทำยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ ซึ่งมุ่งหวังที่จะใช้ประโยชน์จากแรงขับเคลื่อนที่มีอยู่ ต่อยอดความสำเร็จเชิงมหุตมหายที่สำคัญหลายประการ และลดผลกระทบจากการจมน้ำลงในอนาคต (5)

2002	2003	2008	2009	2011	2012
องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้จัดทำเอกสารข้อเท็จจริง (Fact Sheet) ว่าด้วยการจมน้ำฉบับแรก เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงขนาดและความรุนแรงของปัญหาการจมน้ำ โดยเฉพาะภาวะที่เกิดขึ้นในประเทศรายได้ต่ำ และปานกลาง	บังกลาเทศเริ่มดำเนินโครงการ PRECISE โดยมี Centre for Injury Prevention and Research, Bangladesh ร่วมกับ The Alliance for Safe Children และ United Nations International Children's Emergency Fund (UNICEF)	WHO/UNICEF จัดทำรายงานโลกด้านการป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก (6) โดยระบุภาระของการจมน้ำในเด็ก และนำเสนอแนวทางดำเนินงานที่อาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ รวมถึงมาตรการใหม่ที่กำลังพัฒนา	รัฐบาลออสเตรเลียให้การสนับสนุนการวิจัยด้านการป้องกันการจมน้ำ การเสริมสร้างศักยภาพ และโครงการนำร่องในประเทศบังกลาเทศ เวียดนาม และไทย	การประชุมระดับโลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ (World Conference on Drowning Prevention) ซึ่งจัดขึ้นในเวียดนาม ได้ชี้ชัดว่า การจมน้ำเป็นปัญหาเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศรายได้ต่ำ และปานกลาง	ผู้บริจาคและภาคีด้านการพัฒนา รวมถึง Bloomberg Philanthropies และ Royal National Lifeboat Institution (RNLI) ได้ให้คำมั่นต่อการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ในวงกว้าง ครอบคลุมการจัดทำรายงานโครงการ และงานวิจัยขององค์การอนามัยโลก ในหลายภูมิภาค ตลอดจนการยกระดับการขับเคลื่อนเชิงสนับสนุนในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง

Ferry on the river Mahananda, West Bengal, India. © WHO / Florian Lang

2014

องค์การอนามัยโลก (WHO) เผยแพร่รายงาน Global report on drowning: preventing a leading killer (3) ซึ่งนำเสนอภาพรวมภาระของการจมน้ำในระดับโลก และต่อมาได้เผยแพร่เอกสาร Preventing drowning: an implementation guide ในปี ค.ศ. 2017 (7) เพื่อขยายข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการและการดำเนินการในการป้องกันการจมน้ำให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

2018

จัดตั้ง United Nations Group of Friends on Drowning Prevention นครนิวยอร์ก และในปี ค.ศ. 2019 ได้แสดงเจตจำนงร่วมกันในการผลักดันมติสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ โดยได้เริ่มกระบวนการชี้แจงต่อประเทศสมาชิกและการจัดทำร่างมติ ทั้งนี้ กระบวนการดังกล่าวถูกชะลอจากสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 ในปี ค.ศ. 2020 และได้กลับมาดำเนินการต่ออีกครั้งในปี ค.ศ. 2021

2021

สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ได้รับรองมติครั้งประวัติศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำในระดับโลก (7) โดยรับรองถึงผลกระทบของการจมน้ำ เรียกร้องให้มีการดำเนินการแบบบูรณาการหลายภาคส่วนอย่างประสานสอดคล้อง และประกาศให้วันที่ 25 กรกฎาคม เป็นวันป้องกันการจมน้ำโลก (World Drowning Prevention Day)

2023

สมัชชาอนามัยโลก (World Health Assembly) ครั้งที่ 76 ได้รับรองมติว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ (8) โดยขอให้องค์การอนามัยโลก รัฐบาล และภาคีความร่วมมือเร่งรัดการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำ พร้อมกันนี้ ได้มีการจัดตั้งพันธมิตรระดับโลกเพื่อป้องกันการจมน้ำ (Global Alliance for Drowning Prevention)

2024

องค์การอนามัยโลก (WHO) เปิดตัวรายงานสถานการณ์ระดับโลกด้านการป้องกันการจมน้ำฉบับแรก (2) ซึ่งนำเสนอภาพรวมสถานการณ์และภาระของการจมน้ำในทุกประเทศทั่วโลก พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางร่วมกันในการดำเนินงานต่อไป

ยุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำฉบับแรกนี้ จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นเร่งด่วนในการผนึกกำลังของภาคส่วนและผู้มีส่วนได้เสียที่หลากหลาย ผ่านการกำหนดเป้าหมายร่วมกันและการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกัน เพื่อรับมือกับความท้าทายด้านการจมน้ำในทุกรูปแบบ ยุทธศาสตร์ฉบับนี้นำเสนอแนวทางการดำเนินงานตั้งแต่ระดับโลกระดับพื้นที่ โดยยึดประชาชนและกลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบเป็นศูนย์กลางของการตัดสินใจทุกขั้นตอน

ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ จัดทำโดยพันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (Global Alliance for Drowning Prevention) โดยผ่านการปรึกษาหารือกับองค์การอนามัยโลก และกลุ่มภาคีที่หลากหลาย เพื่อใช้เป็นกรอบดังนี้:

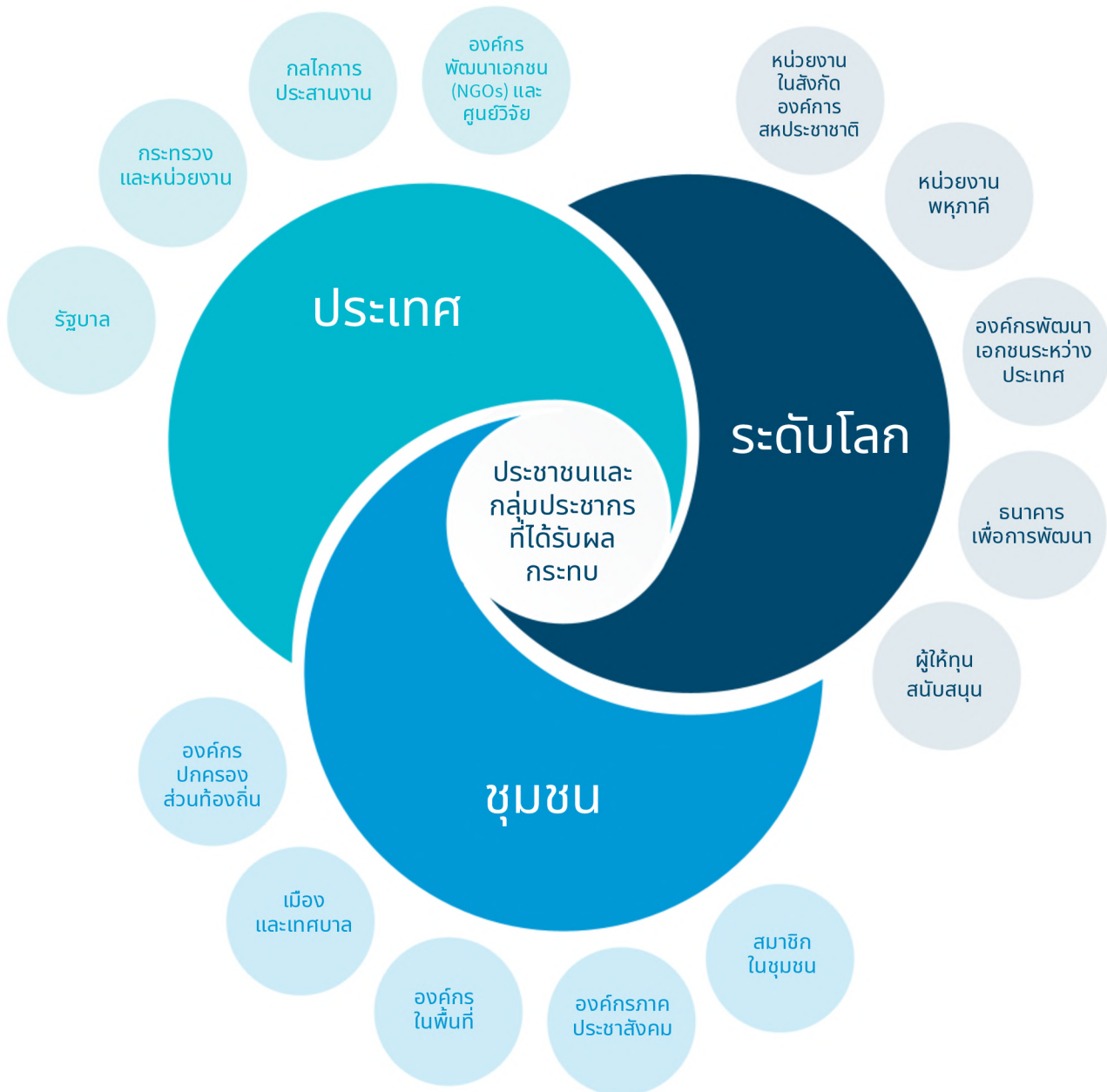
- ▶ เสริมสร้างการประสานงานและการจัดแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกันของผู้มีบทบาทสำคัญในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับพื้นที่
- ▶ พัฒนาเจตนาารมณ์ร่วม เป้าหมายร่วม และการตอบสนองที่ประสานกันระหว่างผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน
- ▶ ออกแบบและดำเนินการมาตรการที่มีประสิทธิผล เพื่อจัดการกับปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ก่อให้เกิดการจมน้ำ
- ▶ สนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ ระบุและเชื่อมโยงภาคีความร่วมมือจากหลายภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- ▶ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า
- ▶ ส่งเสริมแนวทางที่เป็นมาตรฐาน และอ้างอิงหลักฐานเชิงประจักษ์ในการลดการเสียชีวิตจากการจมน้ำ และการขยายผลการดำเนินงานดังกล่าว ให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของพื้นที่

ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใคร

ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางและกรอบการดำเนินงานอย่างเป็นระบบแก่ผู้มีส่วนได้เสีย ดังต่อไปนี้:

- ▶ **ผู้มีบทบาทในระดับโลก**
หน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) หน่วยงานพหุภาคี องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ และภาคีเพื่อการพัฒนา รวมถึงสถาบันการเงินและผู้ให้ทุนสนับสนุน
- ▶ **ผู้มีบทบาทในระดับประเทศ**
รัฐบาล กระทรวง และหน่วยงานภาครัฐ กลไกการประสานงานด้านการป้องกันการจมน้ำ (ในกรณีที่มีการจัดตั้งอยู่แล้ว) และองค์กรพัฒนาเอกชนระดับชาติ
- ▶ **ผู้มีบทบาทในระดับชุมชน**
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมือง และเทศบาล องค์กร และกลุ่มในระดับพื้นที่ และสมาชิกในชุมชน
- ▶ **กลุ่มต่าง ๆ**
องค์กรภาคประชาสังคม นักวิชาการ ผู้ให้ทุนสนับสนุน และองค์กรภาคเอกชน

แผนผังผู้มีส่วนได้เสียด้านการป้องกันจมน้ำ

วิสัยทัศน์

โลกที่ปลอดจากการกระการสูญเสียชีวิต และผลกระทบจากการจมน้ำ

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างแรงขับเคลื่อนระดับประเทศ ในการลดความเสี่ยงจากการจมน้ำ และเพิ่มขีดความสามารถในการรับมืออย่างยั่งยืน ผ่าน 3 มิติหลัก:

▶ บุคคล

การจัดการความเสี่ยงตามช่วงวัยและกลุ่มประชากร

▶ สถานที่

การจัดการอันตรายในบริเวณบ้าน และพื้นที่ใกล้เคียง แหล่งน้ำธรรมชาติ เส้นทางน้ำที่ใช้เพื่อการคมนาคม และการเคลื่อนย้ายประชากร พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติ

▶ บริบท

การจัดการความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน การเดินทาง การท่องเที่ยว และนันทนาการ การทำงาน อุทกภัย และภัยพิบัติต่าง ๆ

เป้าหมาย

ลดการเสียชีวิตจากการจมน้ำลงร้อยละ 35 ภายในปี ค.ศ. 2035 (พ.ศ. 2578)

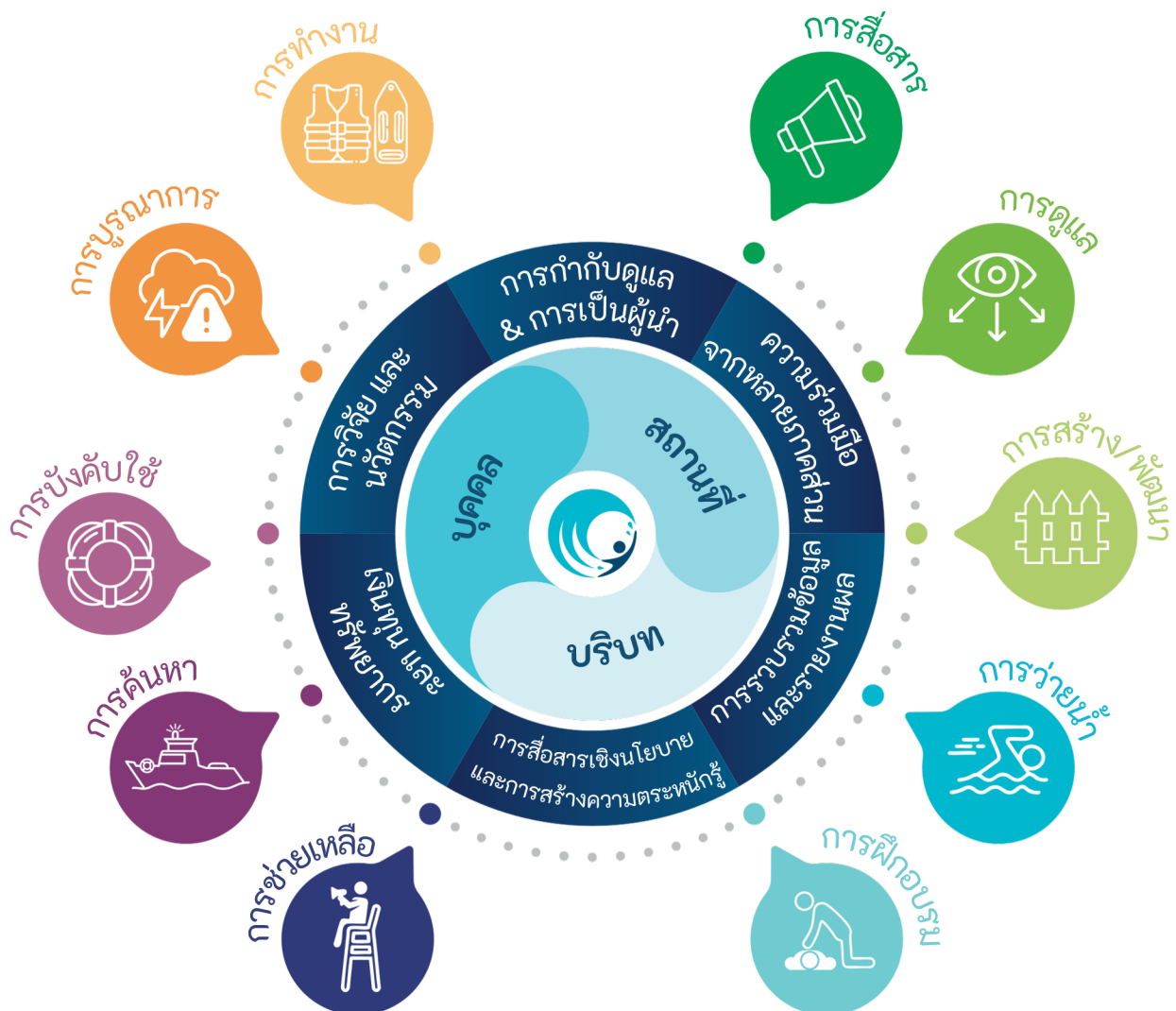
หลักการชี้นำ

- ▶ ขับเคลื่อนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค
- ▶ ประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- ▶ ชุมชนเป็นเจ้าของและมีบทบาทนำ
- ▶ เชิงระบบ
- ▶ ประเทศเป็นผู้นำการขับเคลื่อน
- ▶ ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์
- ▶ ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล
- ▶ บูรณาการความร่วมมือหลายภาคส่วน
- ▶ มีความรับผิดชอบและสามารถติดตามประเมินผลได้
- ▶ ยั่งยืนและมีประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันกรมน้ำ

ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ ขับเคลื่อนโดยใช้เสาหลักเชิงยุทธศาสตร์ 6 ด้าน และมาตรการสำคัญ 10 ประเด็น เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานป้องกันกรมน้ำ ตั้งแต่ระดับโลกระดับพื้นที่ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์และความร่วมมือของทุกภาคส่วน ในช่วงระยะเวลาปี ค.ศ. 2025–2035 (พ.ศ. 2568–2578)

ทั้งนี้ เป้าประสงค์หลักคือการสนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ สามารถมุ่งเน้นการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายการลดการเสียชีวิตจากกรมน้ำลงร้อยละ 35 ภายในปี ค.ศ. 2035 (พ.ศ. 2578) โดยให้ความสำคัญกับสามมิติหลักที่มีความเชื่อมโยงกัน ได้แก่ บุคคล สถานที่ และบริบท

สามมิติหลัก

ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ ใช้กรอบการดำเนินงานที่ประกอบด้วยสามมิติหลัก ซึ่งมีความเชื่อมโยงและซ้อนทับกันในการขับเคลื่อนการป้องกันการจมน้ำ ได้แก่ บุคคล สถานที่ และบริบท ซึ่งช่วยให้สามารถลดความเสี่ยงจากการจมน้ำได้อย่างเป็นระบบ ไม่ว่าจะเกิดการสัมผัสความเสี่ยงในลักษณะใดหรือ ณ พื้นที่ใด ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรับมือในทุกบริบท ทุกกลุ่มประชากร และทุกช่วงวัย

การลดความเสี่ยงและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรับมือ:

a แม้ว่าสาเหตุของการจมน้ำ (เช่น ความยากจน มาตรการความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอ การขาดความตระหนักรู้ และอุกภัย) รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาก็ตาม (เช่น การให้ความรู้ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แผนงานและนโยบาย) จะเป็นประเด็นร่วมที่พบได้ทั้งสามมิติดังกล่าวก็ตาม อย่างไรก็ตาม การจำแนกออกเป็นสามมิติหลักนี้มีประโยชน์ในการสนับสนุนการสร้างแนวทางการป้องกันการจมน้ำที่เป็นเอกภาพ และอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ซึ่งสามารถปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทระดับชาติและระดับพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

บุคคล (PEOPLE)

ภายใต้มิติด้านบุคคล ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ ให้ความสำคัญในสองประเด็นควบคู่กัน ทั้งการครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ (ตลอดช่วงวัยของชีวิต) และทุกกลุ่มประชากร (รวมถึงกลุ่มชายขอบและกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง) เพื่อให้มาตรการป้องกันการจมน้ำสามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ยึดหลักความเสมอภาค และสอดคล้องกับความเปราะบางที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มประชากร

กลุ่มอายุ (Age groups)

ข้อมูลทางสถิติชี้ให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนจากการจมน้ำสูงที่สุด โดยเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีมีสัดส่วนการจมน้ำเสียชีวิตสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24 ของการเสียชีวิตทั้งหมด (1) นอกจากนี้ ร้อยละ 19 ของการเสียชีวิตเกิดขึ้นในเด็กอายุ 5-14 ปี และร้อยละ 14 เป็นกลุ่มเยาวชนอายุ 15-29 ปี (1) อย่างไรก็ตาม กลุ่มอายุอื่น ๆ ก็มีความเสี่ยงสูงเช่นกัน โดยเฉพาะผู้สูงอายุ (โดยเฉพาะกลุ่มอายุมากกว่า 70 ปี) อีกทั้งปัจจัยด้านเพศยังมีบทบาทสำคัญ โดยอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำในเพศชายสูงกว่าเพศหญิงอย่างน้อยสองเท่า (2)

กลุ่มประชากร (Population groups)

ชุมชนยากจนและกลุ่มประชากรชายขอบได้รับผลกระทบจากการจมน้ำในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่นเกินกว่าที่ควรจะเป็น โดยการเสียชีวิตจากการจมน้ำส่วนใหญ่ ร้อยละ 92 เกิดขึ้นในประเทศรายได้ต่ำและปานกลาง ซึ่งมีอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงกว่าประเทศรายได้สูงมากกว่าสามเท่า (2) ทั้งนี้ ไม่ว่าประเทศจะมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจในระดับใด การจมน้ำมักส่งผลกระทบต่อประชากรที่ยากจนและมีระดับการศึกษาต่ำที่สุด โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท ซึ่งมีการสัมผัสใกล้ชิดกับแหล่งน้ำในชีวิตประจำวันเพื่อการทำงาน การคมนาคม และการเกษตร (2)

นอกจากนี้ กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงยังรวมถึงกลุ่มอาชีพที่ต้องเผชิญอันตรายจากแหล่งน้ำเป็นประจำ (เช่น ชาวประมง) บุคคลพิการซึ่งมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากข้อจำกัดด้านการเคลื่อนไหวหรือการรับรู้ทางประสาทสัมผัส และชนพื้นเมืองซึ่งอาจขาดการให้ความรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรม (2)

อีกทั้ง ผู้อพยพและผู้ลี้ภัยที่ต้องใช้เส้นทางอพยพที่มีความเสี่ยงสูงก็มีโอกาสจมน้ำสูงเช่นกัน ไม่เพียงจากเรือที่แออัดไม่ปลอดภัย และสภาพแวดล้อมทางน้ำที่อันตรายเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเมื่อเดินทางถึงปลายทางแล้ว ยังไม่คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมใหม่ และอาจขาดทักษะการว่ายน้ำและความปลอดภัยทางน้ำ (2)

สถานที่ (PLACES)

มิติด้านสถานที่ของยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ มุ่งให้ความสำคัญกับการพิจารณาอันตรายจากการจมน้ำในทุกบริบทที่เกิดขึ้น โดยส่งเสริมมาตรการที่จำเพาะต่อพื้นที่และสภาพแวดล้อม เพื่อคุ้มครองกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงสูงที่สุด

ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้น

อันตรายจากการจมน้ำพบได้ในบริเวณรอบบ้านและชุมชน เช่น บ่อน้ำ บ่อบาดาล บ่อเลี้ยงปลา บ่อขุด คูน้ำ ภาชนะกักเก็บน้ำ หรือสระน้ำที่ไม่มีรั้วกั้น รวมถึงในสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สระว่ายน้ำ คลอง อ่างเก็บน้ำ และท่อ/รางระบายน้ำ (2)

แหล่งน้ำตามธรรมชาติและกระบวนการที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของแหล่งน้ำ

อันตรายยังพบได้ในแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ทะเลสาบ หนอง บึง ชายหาด มหาสมุทร และน้ำท่วม รวมถึงกระบวนการทางกายภาพต่าง ๆ ของแหล่งน้ำ เช่น คลื่น กระแสน้ำ อุณหภูมิ น้ำ และอุทกภัย (2)

นอกจากนี้ การเดินทางทางน้ำหรือการอพยพย้ายถิ่นฐานผ่านเส้นทางทางน้ำที่ไม่เป็นทางการ ยังเพิ่มความเสี่ยงต่อการจมน้ำ เช่นเดียวกับการอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ เช่น พื้นที่ราบน้ำท่วมซ้ำซาก พื้นที่ชายฝั่ง และพื้นที่ชุมชนใกล้แหล่งน้ำที่ไม่ได้รับการวางผังเมืองหรือควบคุมตามกฎหมาย (2)

บริบท (CONTEXTS)

มิติด้านบริบท (Contexts) ของยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ มุ่งจัดการกับการสัมผัสความเสี่ยงต่อการจมน้ำในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การพักผ่อนหย่อนใจ การทำงาน การคมนาคม หรือสถานการณ์ภัยพิบัติ (11)

ชีวิตประจำวัน

กิจกรรมประจำวัน เช่น การตักน้ำ การอาบน้ำ การซักล้าง หรือการเดินทางข้ามแหล่งน้ำ ทำให้ประชากรหลายล้านคน โดยเฉพาะในประเทศรายได้ต่ำและปานกลาง ต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อการจมน้ำ การอยู่อาศัยใกล้แหล่งน้ำในพื้นที่ที่ขาดสิ่งกีดขวางหรือป้ายเตือนอันตราย เช่น จุดข้ามน้ำที่ไม่ปลอดภัย บ่อน้ำเปิด ท่อระบายน้ำที่ไม่มีฝาปิด และคูน้ำ ยังเพิ่มความเสี่ยงต่ออันตรายดังกล่าว (2)

การพักผ่อนหย่อนใจ

กิจกรรมกีฬาและสันทนาการทางน้ำอาจเพิ่มการสัมผัสความเสี่ยงต่อการจมน้ำ การว่ายน้ำ ดำน้ำตื้น ดำน้ำลึก การตกปลาจากโขดหิน การพายเรือ และกิจกรรมยามว่างอื่น ๆ อาจนำไปสู่การจมน้ำได้ โดยเฉพาะในบริบทที่ขาดทักษะด้านความปลอดภัย การกำกับดูแล หรือบริการช่วยเหลือและกู้ภัยทางน้ำที่มีประสิทธิภาพ (2)

การทำงาน

อาชีพจำนวนมาก รวมถึงการประมง การเกษตร และการก่อสร้าง จำเป็นต้องทำงานในหรือใกล้แหล่งน้ำเป็นประจำ ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการจมน้ำในกลุ่มผู้ใหญ่ และในบางกรณีรวมถึงเด็ก กลุ่มชาวประมงเป็นหนึ่งในกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยมีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 32,000 รายต่อปี และมีผู้บาดเจ็บอีกหลายร้อยรายในแต่ละปี (9,12)

การคมนาคม

การคมนาคมทางน้ำมักขาดความปลอดภัย เนื่องจากการใช้ยานพาหนะทางน้ำที่ไม่ได้มาตรฐาน และการบังคับใช้กฎระเบียบที่ไม่เข้มงวด ทั้งเรือข้ามฟากขนาดใหญ่ และเรือขนาดเล็กที่ให้บริการแก่ชุมชน ล้วนก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการจมน้ำอย่างมีนัยสำคัญ (10,13)

ภัยพิบัติ

เหตุการณ์ภัยพิบัติ ได้แก่ อุทกภัย พายุ และสึนามิ สามารถเพิ่มความเสี่ยงต่อการจมน้ำได้อย่างมาก ที่อยู่อาศัยจำนวนมากตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม ขณะที่พายุชายฝั่งและน้ำทะเลหนุนคุกคามผู้ที่อาศัยและทำงานใกล้ทะเล เหตุการณ์สึนามิอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการจมน้ำในวงกว้าง ส่งผลกระทบต่อประชากรทั้งชุมชนหรือทั้งประเทศได้ (2)

แนวทางความร่วมมือ จากหลายภาคส่วน

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โลกให้เกิดผล
อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัย
ความร่วมมือและการประสานงานที่เข้มแข็ง
ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ แนวทาง
ดังกล่าว ช่วยดึงศักยภาพ ความเชี่ยวชาญ
ทรัพยากร และเครือข่าย ของแต่ละภาคส่วน
มาใช้ร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานมีความ
สอดคล้อง ประสาน เกิดประสิทธิภาพ และมีความ
ยั่งยืนในระยะยาว

การพัฒนาแนวทางการป้องกันการจมน้ำแบบบูรณาการ
หลายภาคส่วนยังคงเป็นความท้าทาย โดยเฉพาะในบริบท
ที่ภาคส่วนขนาดใหญ่ยังไม่ตระหนักว่าปัญหาการจมน้ำ
มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจของตน และตนเองสามารถ
มีบทบาทในการป้องกันได้ แนวทางดังกล่าวจึงต้องอาศัย
ทั้งศาสตร์และศิลป์ควบคู่กัน รวมถึงการจัดสรรทรัพยากร
เพื่อการประสานงานอย่างเหมาะสม การค้นหา “ประโยชน์
ร่วม” จากความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาคส่วนถือเป็นปัจจัย
สำคัญ แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้ คือ การวางตำแหน่ง
(position) การเพิ่ม/บูรณาการ (add) การขยายการเข้าถึง
(reach) และปรับกรอบมุมมอง (reframe) ประเด็นการป้องกัน
การจมน้ำ เพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างการดำเนินงานร่วมกัน
อย่างเป็นรูปธรรม (12)

การกำหนดตำแหน่ง (POSITION)

กำหนดให้การป้องกันการจมน้ำเป็นประเด็นสำคัญในทุกวาระ
ภาคส่วน แผนงาน นโยบาย และโครงการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่ม
การเข้าถึงและผลกระทบของการดำเนินงานให้สูงสุด ทั้งนี้ รวมถึง
การบูรณาการการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำให้สอดคล้อง
กับยุทธศาสตร์ในภาพรวม อาทิ สุขภาพ การศึกษา การลด
ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
การคมนาคม การทำงาน อาชีวอนามัยและความปลอดภัย
การพัฒนาชนบท และการคุ้มครองเด็ก

การเพิ่มและบูรณาการ (ADD)

แนวทางการป้องกันการจมน้ำสามารถเพิ่มเติมหรือบูรณาการ
เข้าไปในแผนงาน นโยบาย และโครงการที่มีอยู่แล้วของภาคส่วน
ต่าง ๆ โดยการดำเนินงานผ่านกำลังคน ระบบการให้บริการ
ระบบการฝึกอบรมและการรับรองมาตรฐาน ระบบข้อมูลและ
การเฝ้าระวัง รวมถึงกรอบการติดตามและประเมินผลที่มีอยู่
จะช่วยเพิ่มความเชื่อมโยง ความเหมาะสม และประสิทธิภาพของ
การดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำให้ดียิ่งขึ้น

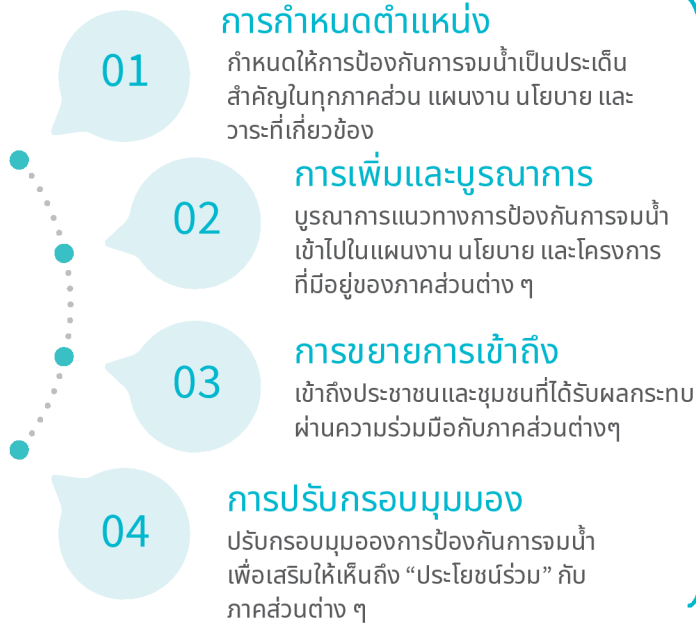
การขยายการเข้าถึง (REACH)

ภาคส่วนต่าง ๆ มีวิธีการมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนที่ได้รับผลกระทบ
แตกต่างกันไปตามภารกิจของแต่ละภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเด็ก
กลุ่มวัยแรงงาน หรือชุมชนที่เผชิญความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
การทำงานข้ามภาคส่วนยังเชื่อให้สามารถออกแบบมาตรการ
ที่สอดคล้องกับลำดับความสำคัญของพื้นที่ บูรณาการเข้ากับ
โครงการของชุมชนที่ดำเนินการอยู่ และเสริมความเข้มแข็งผ่าน
ช่องทางเข้าถึงที่หลากหลาย

การปรับกรอบมุมมอง (REFRAME)

การป้องกันการจมน้ำมีส่วนสนับสนุนวาระการพัฒนาหลายด้าน
ทั้งวาระเฉพาะของแต่ละภาคส่วน (เช่น ความปลอดภัยในการทำงาน ความปลอดภัยด้านการคมนาคม และสุขภาพเด็ก) และ
วาระเชิงบูรณาการที่ข้ามหลายภาคส่วน (เช่น ความสามารถในการรับมือ การพัฒนา และการสร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจ)
การกำหนดกรอบการป้องกันการจมน้ำให้เป็นกลไกขับเคลื่อน
ผลลัพธ์ในภาพรวมดังกล่าว จะช่วยสะท้อนให้เห็นถึง “ประโยชน์
ร่วม” และตอกย้ำคุณค่าของการลงทุนร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางความร่วมมือจากหลายภาคส่วน

ภาคส่วน

สุขภาพ
การศึกษา
กีฬาและสันทนาการ
การท่องเที่ยว
บริการฉุกเฉิน
การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
การประมง
การเดินทางเรือและทางทะเล
การพัฒนาสังคม
การวางผังเมือง
การเกษตร
การคมนาคม
สิ่งแวดล้อม
การปกครองส่วนท้องถิ่น
การคลัง

ภาคส่วน ตัวอย่างแนวทางความร่วมมือจากหลายภาคส่วน โดยใช้เสาหลักยุทธศาสตร์และมาตรการสำคัญตามที่แนะนำไว้ในยุทธศาสตร์ฉบับนี้

สุขภาพ	เพิ่มและบูรณาการ: บูรณาการการเฝ้าระวังการจมน้ำเข้ากับระบบเฝ้าระวังการบาดเจ็บ (ข้อมูลและการรายงาน) สนับสนุนการฝึกอบรมบุคลากรด้านสุขภาพด้านการช่วยฟื้นคืนชีพ (cardiopulmonary resuscitation: CPR) และการช่วยเหลือทางน้ำ (ฝึกรอบ)
การศึกษา	เพิ่มและบูรณาการ: บรรลุการว่ายน้ำและความปลอดภัยทางน้ำไว้ในหลักสูตรการศึกษา และส่งเสริมการดูแลกำกับนักเรียนในสถานศึกษา (ว่ายน้ำ, ดูแล)
กีฬาและสันทนาการ	การกำหนดตำแหน่ง: กำหนดให้การป้องกันการจมน้ำเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการกีฬาอย่างปลอดภัย และการบริหารจัดการสถานที่กิจกรรมทางน้ำ รวมถึงกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) ที่ผ่านการฝึกอบรมประจำสถานที่ว่ายน้ำ (ช่วยเหลือ ว่ายน้ำ และกำกับดูแล)
การท่องเที่ยว	เพิ่มและบูรณาการ: กำกับให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยทางน้ำ ให้ข้อมูลความเสี่ยงในพื้นที่แก่นักท่องเที่ยว และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) ในพื้นที่ที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยง (บังคับใช้ สื่อสาร และช่วยเหลือ)
บริการฉุกเฉิน	การกำหนดตำแหน่ง: บรรลุการป้องกันการจมน้ำไว้ในแนวทางการดำเนินงานของบริการการแพทย์ฉุกเฉินด้านการค้นหาและช่วยเหลือ การช่วยฟื้นคืนชีพ และการตอบโต้ต่อภัยพิบัติ (ค้นหา ฝึกรอบ และบูรณาการ)
การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	การกำหนดตำแหน่ง: บูรณาการการป้องกันการจมน้ำไว้ในวาระด้านสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ และผนวกมาตรการป้องกันการจมน้ำเข้ากับแผนการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับชาติ (บูรณาการ)
การประมง	เพิ่มและบูรณาการ: บรรลุการป้องกันการจมน้ำไว้ในกฎหมายและโครงการด้านการทำงาน อาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่มีอยู่
การเดินทางเรือและทางทะเล	เพิ่มและบูรณาการ: กำหนดมาตรการความปลอดภัยสำหรับผู้โดยสารและลูกเรือ การออกใบอนุญาต และการใช้เสื้อชูชีพบนเรือทุกประเภท (บังคับใช้, ว่ายน้ำ และกำกับดูแล)
การพัฒนาสังคม	การปรับกรอบมุมมองและการขยายการเข้าถึง: ดำเนินการแก้ไขปัญหาการจมน้ำในกลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบผ่านมาตรการคุ้มครองทางสังคมและโครงการลดความยากจน (ผลักดันเชิงนโยบาย, กำกับดูแล)
การวางผังเมือง	เพิ่มและบูรณาการ: กำหนดให้มีสิ่งกีดขวางและโครงสร้างพื้นฐานที่ปลอดภัย เพื่อคุ้มครองเด็กและประชาชนที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ (การสร้าง)
การเกษตร	การขยายการเข้าถึง: ขยายการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยทางน้ำและการประเมินความเสี่ยง เพื่อลดการจมน้ำในชุมชนเกษตรกรรมที่เผชิญกับระบบชลประทานหรืออันตรายจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ (การทำงาน, สื่อสาร)
การคมนาคม	การกำหนดตำแหน่ง: ประยุกต์ใช้กฎระเบียบด้านความปลอดภัยในการขนส่งกับระบบขนส่งสาธารณะทางน้ำ (บังคับใช้, ความร่วมมือหลายภาคส่วน)
สิ่งแวดล้อม	การปรับกรอบมุมมอง: ส่งเสริมการใช้และอยู่ร่วมกับแหล่งน้ำอย่างปลอดภัยภายใต้กรอบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และจัดการความเสี่ยงในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย (บูรณาการ, วิจัย)
การปกครองส่วนท้องถิ่น	เพิ่มและบูรณาการ: สนับสนุนทรัพยากรและระดมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันการจมน้ำ (เช่น ผ่านศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, สิ่งกีดขวาง, การกำกับดูแลในพื้นที่, lifeguard) (ผลักดันเชิงนโยบาย, สร้างความตระหนัก, การสร้าง, การดูแล และช่วยเหลือ)
การคลัง	การกำหนดตำแหน่ง: จัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันการจมน้ำไว้ในการลงทุนแบบบูรณาการข้ามภาคส่วน และในงบประมาณการพัฒนาประเทศ (เงินทุนและทรัพยากร)

ပဏာမ

02

เสาหลักยุทธศาสตร์ 6 ด้าน

ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ ตั้งอยู่บนเสาหลักที่สนับสนุนการดำเนินงาน จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ การกำกับดูแลและการเป็นผู้นำ, ความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน, การรวบรวมข้อมูลและรายงานผล, การสื่อสารเชิงนโยบายและการสร้างความตระหนักรู้, เงินทุนและทรัพยากร และการวิจัยและนวัตกรรม

กรอบการนำเสนอด้านล่างนี้ นำเสนอวิธีการในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเสาหลักดังกล่าว ในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับพื้นที่ เพื่อช่วยลดการเสียชีวิตและการบาดเจ็บจากการจมน้ำ

การกำกับดูแล และการเป็นผู้นำ

ส่งเสริมภาวะผู้นำร่วม ความรับผิดชอบ และความร่วมมือระหว่างภาคส่วน เพื่อผลักดันและขยายมาตรการป้องกันการจมน้ำที่มีประสิทธิภาพ

ความร่วมมือ จากหลากหลายภาคส่วน

ประสานวาระการดำเนินงานให้สอดคล้องกัน และจัดตั้งกลไกการประสานงาน เพื่อบูรณาการและขับเคลื่อนความร่วมมือแบบพหุภาคีในการป้องกันการจมน้ำอย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

การรวบรวมข้อมูล และรายงานผล

ระบุปัญหา/อุปสรรค/ประเด็นท้าทาย กำหนดแนวทางแก้ไข รวมถึงติดตามและรายงานความก้าวหน้าของการป้องกันการจมน้ำ

การสื่อสารเชิงนโยบาย และการสร้างความตระหนักรู้

สร้างความตระหนักรู้และความมุ่งมั่นต่อการป้องกันการจมน้ำ ในผู้มีส่วนได้เสียทุกระดับ

เงินทุน และทรัพยากร

สร้างความมั่นใจในการสนับสนุนเงินทุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการระดมทรัพยากรร่วมกันระหว่างภาคส่วนที่มีวาระการดำเนินงานสอดคล้องกัน

การวิจัย และนวัตกรรม

ยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัยและส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม ที่อิงหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อการป้องกันการจมน้ำ

รายงานสถานการณ์ระดับโลกขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ ประจำปี 2024 (2) ได้ดำเนินการสำรวจประเทศต่าง ๆ ในหลายประเด็นด้านการป้องกันการจมน้ำ และพบว่า:

53%

มีจุดประสานงานระดับชาติด้านการป้องกันการจมน้ำที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐบาล

น้อยกว่า 50%

มีระบบการรายงานระดับชาติที่ครอบคลุม โดยเฉพาะในประเทศรายได้ต่ำ

31%

เก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมในขณะเกิดการจมน้ำและประเภทของแหล่งน้ำ

38%

มีการมีส่วนร่วมกับองค์กรวิจัย และสถาบันการศึกษา

26%

มียุทธศาสตร์เฉพาะด้านการป้องกันการจมน้ำที่นำโดยรัฐบาล

น้อยกว่า 50%

มียุทธศาสตร์ระดับชาติ ด้านการป้องกันการจมน้ำ

น้อยกว่า 40%

รายงานว่า มีกลไกระดับชาติสำหรับการประสานงานด้านการป้องกันการจมน้ำจากหลายภาคส่วน

65%

รายงานว่า มีการเก็บรวบรวมข้อมูลการจมน้ำผ่านระบบทะเบียนราษฎรและสถิติชีพ (Civil Registration and Vital Statistics: CRVS)

► Sandbags are piled up along the road to prevent flooding in South Tarawa, Kiribati. © WHO / Yoshi Shimizu

การกำกับดูแล และการเป็นผู้นำ

ควรดำเนินการอย่างไร?

เสริมสร้างภาวะผู้นำร่วม ความรับผิดชอบ และความรับผิดชอบส่วน เพื่อขับเคลื่อนและขยายผลการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำที่มีประสิทธิภาพ

ทำไม?

การกำกับดูแลและการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพด้านการป้องกันการจมน้ำช่วยเพิ่มมาตรการต่าง ๆ ถูกบูรณาการและสอดคล้องกับวาระที่เกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน ซึ่งขับเคลื่อนโดยหน่วยงานและองค์กรที่หลากหลาย ซึ่งส่งผลให้สามารถขยายการเข้าถึง เพิ่มความยั่งยืน และเพิ่มผลกระทบของการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ยังเสริมเสริมความเป็นเจ้าของร่วม และเร่งการขยายผลของมาตรการที่พิสูจน์แล้วว่า มีประสิทธิผล ทำให้การป้องกันการจมน้ำเกิดผลสัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การเป็นผู้นำในการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำจำเป็นต้องอาศัยกลไกและยุทธศาสตร์รองรับในทุกระดับ ทั้งในระดับโลก ระดับประเทศ และระดับพื้นที่

การดำเนินการ

ระดับโลก

เสริมสร้างการกำกับดูแล และการเป็นผู้นำ ในระดับโลก และระดับภูมิภาค

- พันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (The Global Alliance for Drowning Prevention) เสริมความเข้มแข็งและขยายความรับผิดชอบกับหน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ (UN) และองค์กรพัฒนาเอกชนทั้งระดับชาติและระหว่างประเทศ เพื่อเชื่อมโยงและบูรณาการป้องกันการจมน้ำเข้ากับวาระสำคัญต่าง ๆ เช่น สุขภาพและพัฒนารเด็ก การศึกษาเยาวชน ความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น
- การป้องกันการจมน้ำได้รับความเข้าใจและยอมรับมากขึ้นในเวทีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และในกรอบวาระระหว่างประเทศที่สำคัญ
- สนับสนุนเครือข่ายผู้ประสานงานระดับชาติจากภาครัฐและภาคประชาสังคม เพื่อให้ประเทศที่มีภาระจากปัญหาการจมน้ำสูงได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการและด้านการเงินสำหรับการพัฒนาและการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันการจมน้ำ

ระดับประเทศ

จัดตั้งกลไกและแผนด้านการกำกับดูแล และการเป็นผู้นำในระดับชาติ และระดับอนุชาติ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำ

- จัดทำแผนการป้องกันการจมน้ำระดับชาติ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ มีการติดตามประเมินผล และปรับปรุงตามความจำเป็น พร้อมทั้งบูรณาการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับโลก
- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับชาติมีบทบาทนำในการจัดตั้งกลไกด้านการกำกับดูแล การระดมการสนับสนุน การประสาน และจัดสรรทรัพยากรอย่างสอดคล้องกัน ตลอดจนการสร้างความตระหนักรู้และการเชื่อมโยงและบูรณาการการป้องกันการจมน้ำเข้ากับวาระที่ข้ามหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- บูรณาการการป้องกันการจมน้ำไว้ในนโยบายระดับชาติและระดับอนุชาติของหลากหลายภาคส่วน และผนวกเข้ากับกรอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง (เช่น กรอบการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความปลอดภัยทางทะเลและการประมง สุขภาพและพัฒนารเด็ก การศึกษาและการพัฒนาเยาวชน และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ)

ระดับพื้นที่/ท้องถิ่น

สร้างความสอดคล้องของการดำเนินงานในระดับพื้นที่กับแผนระดับชาติ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในระดับพื้นที่อย่างครอบคลุม รวมถึงชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

- สนับสนุนและเสริมพลังให้ผู้นำชุมชนสามารถระดมและขับเคลื่อนการสนับสนุนเชิงนโยบายและการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำในระดับพื้นที่
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น โดยให้ชุมชนมีความเข้าใจต่อองค์ประกอบสำคัญของแผนระดับชาติและระดับรองที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ของตน และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการตัดสินใจด้านการป้องกันการจมน้ำในระดับพื้นที่
- สนับสนุนให้ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มชุมชนมีการประสานงานและสื่อสารระหว่างกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำ และเพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับยุทธศาสตร์การป้องกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความร่วมมือ จากหลากหลายภาคส่วน

ควรดำเนินการอย่างไร?

ประสานวาระการดำเนินงานให้สอดคล้องกัน และจัดตั้งกลไกการประสานงาน เพื่อรวมพลังและขับเคลื่อนความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วนในการป้องกันการจมน้ำให้ก้าวหน้าไปในทิศทางเดียวกัน

การดำเนินการ

ระดับโลก

เสริมสร้างกลไกในการรวบรวมภาคีความร่วมมือระดับโลกเข้าด้วยกัน:

- สนับสนุนพันธมิตรระดับโลกเพื่อป้องกันการจมน้ำ (The Global Alliance for Drowning Prevention) เพื่อเพิ่มการจัดแนวความร่วมมือการแบ่งปันทรัพยากร และการประสานการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ (UN) รัฐบาล ธนาคารเพื่อการพัฒนาองค์การพัฒนาเอกชน และสถาบันการศึกษา
- เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ และประเทศสมาชิก เพื่อขับเคลื่อนลำดับความสำคัญด้านการป้องกันการจมน้ำ (เช่น ความร่วมมือระหว่างองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization: IMO) กับกระทรวงด้านการคมนาคม เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยของเรือข้ามฟาก หรือความร่วมมือระหว่าง UNICEF/ UNESCO กับกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อส่งเสริมการบรรจุหลักสูตรทักษะการว่ายน้ำ) ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนากลยุทธ์เฉพาะภาคส่วนที่หลากหลาย และสร้างความรับผิดชอบต่อการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม

ทำไม?

ภาคส่วนที่หลากหลายสามารถมีบทบาทในการป้องกันการจมน้ำได้ เช่น ภาคสาธารณสุข การศึกษา การคมนาคม การจัดการภัยพิบัติ ความปลอดภัยในการทำงาน และภาคส่วนอื่น ๆ การดำเนินงานที่มีการประสานงานกัน จะช่วยรวบรวมภาคีที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน และทำให้ประเด็นการป้องกันการจมน้ำถูกบูรณาการอยู่ในวาระการดำเนินงานของทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบ

ระดับประเทศ

อำนวยความสะดวกให้เกิดความร่วมมือจากหลายภาคส่วนทั้งในระดับชาติและอนุชาติ เพื่อสร้างและรักษาแรงขับเคลื่อนในการดำเนินแนวทางป้องกันการจมน้ำในวงกว้างอย่างต่อเนื่อง:

- มีกลไกการประสานงานที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนเชื่อมโยงภาคส่วนที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อมาตรการในการลดความเสี่ยงจากการจมน้ำ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรับมือกับความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับน้ำ
- กลไกดังกล่าวเชื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์เป็นระยะ ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินงานระหว่างภาคีระดับชาติที่ทำงานในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการจมน้ำ
- มีการพัฒนาแนวทาง มาตรการ และความร่วมมือข้ามภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างความก้าวหน้าในการดำเนินงาน โดยเฉพาะในบริบทที่การดำเนินงานโดยภาคส่วนเดียวจะเผชิญข้อจำกัดด้านการเข้าถึง ขอบข่ายของการดำเนินงาน และผลกระทบ

ระดับพื้นที่/ท้องถิ่น

เพิ่มและขยายผลของนโยบายและมาตรการระดับชาติ เพื่อลดการจมน้ำในระดับพื้นที่/ท้องถิ่น:

- ยกระดับการสร้างความตระหนักด้านการป้องกันการจมน้ำให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการโครงสร้างพื้นฐานในระดับท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมความเสมอภาคในการเข้าถึงพื้นที่ว่ายน้ำที่ปลอดภัย และการออกแบบสะพาน คันกันน้ำ หรือทางน้ำ ให้ลดการสัมผัสความเสี่ยงต่อการจมน้ำของเด็ก ชุมชนในพื้นที่ลุ่มต่ำ และผู้ที่ทำงานใกล้แหล่งน้ำ
- สร้างความตระหนักถึงประโยชน์ของการแก้ไขปัญหาการจมน้ำ โดยเฉพาะชุมชนที่ขาดโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ชุมชนชนบท หรือพื้นที่ห่างไกล ชนพื้นเมือง ผู้อพยพ และผู้ลี้ภัย

ผลลัพธ์

- ▶ พันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (The Global Alliance for Drowning Prevention) ได้ขยายการมีส่วนร่วมของหน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ (UN) องค์กรอื่น ๆ และหน่วยงานระดับชาติ รวมถึงการเชื่อมโยงความร่วมมือข้ามภาคส่วน โดยผู้มีส่วนได้เสียได้ทำงานร่วมกันเพื่อมุ่งลดการจมน้ำ
- ▶ ประเทศต่าง ๆ รายงานว่า มีการประสานงาน การมีส่วนร่วม และผลกระทบที่เพิ่มขึ้นทั้งในนโยบายและแผนงานภายในภาคส่วนเดียวกันและข้ามภาคส่วน
- ▶ ผู้มีส่วนได้เสียที่ไม่ใช่ภาครัฐ มีบทบาทในการมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนการป้องกันการจมน้ำในระดับชาติและอนุชาติ

กรณีศึกษา:

การดำเนินงานป้องกันการจมน้ำแบบมีส่วนร่วมหลายภาคส่วนของเวียดนาม

แผนปฏิบัติการระยะ 10 ปีระหว่างกระทรวงของเวียดนาม ว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำในเด็ก ได้จัดตั้งกลไกการประสานงานและคณะทำงานซึ่งประกอบด้วยกระทรวงที่เกี่ยวข้องจำนวน 10 กระทรวง และองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อระดมทรัพยากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และภาคเอกชน สำหรับการขยายผลการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำในเด็ก โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม

ตัวอย่างเช่น การป้องกันการจมน้ำได้ถูกรรจรวไว้ในหลักสูตรการศึกษา ส่งผลให้เด็กมากกว่า 63,000 คนได้รับการฝึกทักษะการเอาชีวิตรอดทางน้ำ และมีการรับรองครูสอนว่ายน้ำหลายพันคนเพื่อดำเนินการฝึกอบรมในสถานศึกษา จนถึงปัจจุบัน มาตรการดังกล่าวช่วยให้เวียดนามสามารถลดอัตราการจมน้ำในเด็กได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยประมาณร้อยละ 16 ในพื้นที่ที่มีปัญหาการจมน้ำสูงนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019)

ความร่วมมือที่หลากหลายและกลไกการเงินเชิงนวัตกรรมช่วยขยายการเข้าถึงและเสริมความยั่งยืนของโครงการ ขณะเดียวกัน การเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องและการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ช่วยให้สามารถปรับนโยบายให้เหมาะสม และติดตามความก้าวหน้าได้ในแต่ละปี ด้วยการสนับสนุนเชิงนโยบายและเครื่องมือทางนโยบาย เช่น โครงการและแนวทางระดับชาติ เวียดนามจึงแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ มีการประสานงาน และขับเคลื่อนด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเรียกร้องของยุทธศาสตร์ระดับโลกในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และภาวะผู้นำข้ามภาคส่วนที่ตั้งอยู่บนระบบการติดตามที่เชื่อถือได้

- ▶ Parents watch survival swim training in Dak Lak, Viet Nam. © WHO / Ho Chi Cuong

กรณีศึกษา: การเป็นผู้นำในการลดการจมน้ำที่แซนซิบาร์ สาธารณรัฐแทนซาเนีย

การจมน้ำเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในแซนซิบาร์ สาธารณรัฐแทนซาเนีย และแผนปฏิบัติการระดับชาติด้านการป้องกันการจมน้ำแบบบูรณาการหลายภาคส่วน พ.ศ. 2567–2571 (ค.ศ. 2024–2028) นับเป็นความพยายามเชิงประสานงานระดับชาติครั้งแรกในการจัดการปัญหาการจมน้ำอย่างเป็นระบบ แผนดังกล่าวขับเคลื่อนโดย The Panje Project ซึ่งเป็นองค์กรท้องถิ่นด้านการป้องกันการจมน้ำ และได้รับการสนับสนุนจากองค์การอนามัยโลก (WHO) และ RNLI โดยความพยายามในระยะแรกในการผลักดันแผนได้อาศัยเครือข่ายด้านสาธารณสุข ภาคการจัดการภัยพิบัติ และภาคการศึกษา เพื่อการเผยแพร่และการสนับสนุน การมีส่วนร่วมกับชุมชนอย่างกว้างขวาง และการจัดทำสื่อการเรียนรู้

แผนดังกล่าวมุ่งเป้าไปยังกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการจมน้ำสูง ได้แก่ ชาวประมง ผู้เพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเล นักท่องเที่ยว และเด็ก โดยให้ความสำคัญกับมาตรการการดำเนินงานที่ขับเคลื่อนโดยชุมชน เช่น การฝึกทักษะการเอาชีวิตรอดทางน้ำ การให้การศึกษาด้านความปลอดภัยทางน้ำในโรงเรียน และการรณรงค์สร้างความตระหนักที่มุ่งเป้าเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ แผนยังมุ่งจัดการความท้าทายเชิงระบบในภาพรวม เสริมสร้างความเข้มแข็งของการตอบสนองภาวะฉุกเฉินและการเก็บรวบรวมข้อมูล ควบคู่กับการจัดการปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการจมน้ำ ด้วยการเป็นผู้นำในระดับท้องถิ่นและความร่วมมือระหว่างประเทศ แซนซิบาร์มุ่งลดการเสียชีวิตที่สามารถป้องกันได้ และเสริมพลังให้กับชุมชน พร้อมทั้งเป็นต้นแบบสำหรับพื้นที่ที่มีบริบทคล้ายคลึงกันทั่วโลก

- Water safety training provided to students in Fujoni Primary School, United Republic Tanzania. © Panje Project

ผลลัพธ์

- การยอมรับเพิ่มขึ้นในระดับโลกว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตที่สามารถป้องกันได้ ส่งผลให้กลไกและกรอบการดำเนินงานระดับโลกมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น และเพิ่มขีดความสามารถในการสนับสนุนประเทศต่าง ๆ
- ประเทศต่าง ๆ มีอยู่แล้ว หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการให้มีจุดประสานงานด้านการป้องกันการจมน้ำในระดับชาติและระดับอนุชาตีกลไกการประสานงานเชิงปฏิบัติการ และแผนความปลอดภัยทางน้ำระดับชาติ
- การดำเนินงานในระดับท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับแผนระดับชาติและระดับอนุชาติ และครอบคลุมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงชุมชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรง

b Governance is how decisions are made and carried out, and includes coordination, legislation, funding and resource allocation, awareness raising, monitoring and evaluation, research and development, and knowledge-sharing.

การรวบรวมข้อมูล และรายงานผล

ควรดำเนินการอย่างไร?

ระบุปัญหา/อุปสรรค/ประเด็นท้าทาย กำหนดแนวทางแก้ไข ติดตาม และ รายงานความก้าวหน้าด้านการป้องกัน การจมน้ำ

ทำไม?

การเก็บรวบรวมและการรายงานข้อมูลที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ จะให้ข้อมูลที่มีคุณค่า ซึ่งช่วยให้สามารถมุ่งเป้าการดำเนินงานป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อบุคคลและกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางสูงที่สุด ช่วยติดตามและวัด ความก้าวหน้า รวมถึงใช้เป็นฐานในการกำหนดนโยบายและจัดสรรทรัพยากรได้ อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ข้อมูลที่ดียังช่วยสร้างความตระหนักรู้ในหมู่ผู้กำหนด นโยบาย สนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ และทำให้การดำเนินมาตรการ ต่าง ๆ ตั้งอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์ ส่งผลให้ยุทธศาสตร์การป้องกันการจมน้ำ มีประสิทธิผล โปร่งใส และสามารถตรวจสอบความรับผิดชอบได้มากยิ่งขึ้น

การดำเนินการ

ระดับโลก

ยกระดับความพร้อมใช้ของข้อมูล และความเข้าใจต่อปัญหาการจมน้ำ ในระดับโลก:

- มีการจัดทำรายงานสถานการณ์ระดับโลกและระดับภูมิภาคเป็นระยะ เพื่อประเมินความก้าวหน้าในการ ดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำ
- มีการสร้างความเห็นพ้องร่วมกัน ระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในประเด็น สำคัญ เช่น ชุดข้อมูลขั้นต่ำสำหรับการ จัดเก็บข้อมูลการจมน้ำ และ แนวปฏิบัติที่ดีในการเก็บรวบรวม ข้อมูล
- ยกระดับความตระหนักรู้ต่อขนาด และความรุนแรงของปัญหาการ จมน้ำ ผ่านการสื่อสารข้อมูลการ จมน้ำที่ดีที่สุดและน่าเชื่อถือที่สุด ที่มีอยู่

ระดับประเทศ

จัดตั้งและเสริมสร้างระบบการเก็บ รวบรวมและการแบ่งปันข้อมูล รวมถึง การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องจาก ภาคส่วนและผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ:

- มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่ เพื่อรวบรวมข้อมูลเหตุการณ์การ จมน้ำในระดับรายละเอียดที่เหมาะสม เช่น สถานที่เกิดเหตุ และกิจกรรมใน ขณะเกิดเหตุ
- จัดทำข้อตกลงการแบ่งปันข้อมูล ระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ และเมื่อมี ความเป็นไปได้ ให้พัฒนาระบบข้อมูล แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงข้อมูลจาก หลายภาคส่วนเข้าด้วยกัน
- ระบุช่องว่าง และความซ้ำซ้อนของ ความพยายามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่มีอยู่
- จัดทำรายงานการจมน้ำระดับชาติ เพื่อติดตามความก้าวหน้า ชี้ให้เห็น ความท้าทายที่สำคัญ ระดับ ความสำคัญ และนำเสนอแนวทาง แก้ไขที่เสนอไว้

ระดับพื้นที่/ท้องถิ่น

สนับสนุนการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่มีคุณภาพสูง โดยผู้มีส่วนได้เสีย ที่เกี่ยวข้อง:

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเก็บ รวบรวมข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อ นำไปใช้ประกอบรายงานระดับชาติ โดยให้มีการจัดส่งข้อมูลที่มี คุณภาพและทันเวลา
- มีการมีส่วนร่วมกับผู้ดูแลข้อมูล ในระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งจัดให้มีการ ฝึกอบรมและการสนับสนุน อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ

กรณีศึกษา:

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เข้มแข็งช่วยติดตามและเน้นให้เห็นถึงความก้าวหน้า, ออสเตรเลีย

รายงานการจมน้ำระดับชาติของออสเตรเลีย (Australia's National Drowning Report) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครอบคลุมและการรายงานอย่างโปร่งใส เพื่อกำหนดทิศทางการป้องกันการจมน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานดังกล่าวได้รับการเผยแพร่อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 (ค.ศ. 1994) โดยนำเสนอข้อมูลจากฐานข้อมูลการเสียชีวิตจากการจมน้ำระดับชาติของ Royal Life Saving Society – Australia (RLSSA) ซึ่งบูรณาการข้อมูลจากการบันทึกการชันสูตรศพ สื่อมวลชน และระบบการติดตามขององค์กรต่าง ๆ และติดตามตัวแปรมากกว่า 250 ตัวแปรต่อเหตุการณ์การจมน้ำหนึ่งกรณี เพื่อการวิเคราะห์เชิงลึก รายงานนี้ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนยุทธศาสตร์ความปลอดภัยทางน้ำของออสเตรเลีย และการออกแบบมาตรการป้องกันการจมน้ำ ช่วยชี้ให้เห็นความเสี่ยงรูปแบบใหม่ วัตถุประสงค์ความสำเร็จของโครงการ และสนับสนุนผู้กำหนดนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย และการกำหนดเป้าหมายไปยังกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบาง การเผยแพร่รายงานเป็นประจำทุกปียังช่วยส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมที่ การวิจัย และการเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

รูปแบบการดำเนินงานของออสเตรเลียซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานคุณภาพของข้อมูล การตรวจสอบกรณีที่มีการจมน้ำ และการลงทุนอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับโลกในด้านข้อมูลและการรายงาน โดยสนับสนุนการเฝ้าระวัง การประเมินผล และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง แนวทางการดำเนินงานที่ใช้แหล่งข้อมูลหลากหลายและมีความมุ่งมั่นนี้ได้รับการยกย่องว่า มีส่วนช่วยให้สามารถวัดผลการลดอัตราการจมน้ำระดับชาติได้ร้อยละ 24 นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) แสดงให้เห็นว่า ระบบข้อมูลที่เข้มแข็งเป็นรากฐานสำคัญของความปลอดภัยทางน้ำอย่างยั่งยืน

► Riverside in regional Australia © RLSSA

ผลลัพธ์

- องค์การอนามัยโลกและหน่วยงานอื่น ๆ ในสังกัดองค์การสหประชาชาติ จัดทำรายงานสถานการณ์ระดับโลก และระดับภูมิภาคเป็นระยะ
- ประเทศต่าง ๆ เก็บรวบรวมข้อมูลเหตุการณ์การจมน้ำในรายละเอียดให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ผ่านระบบทะเบียนราษฎร์และสถิติชีพ (CRVS) และสร้างการเชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่ง เพื่อสนับสนุนการป้องกันการจมน้ำในระดับชาติและระดับอนุชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ผู้นำและกลุ่มชุมชนตอบสนองต่อข้อค้นพบจากรายงานการจมน้ำระดับชาติ และระดับอนุชาติอย่างมีกลยุทธ์ โดยปรับการดำเนินงานในระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกับข้อมูลและหลักฐานที่ได้

การสื่อสารเชิงนโยบาย และการสร้างความตระหนักรู้

ควรดำเนินการอย่างไร?

สร้างความตระหนักรู้และผลักดันความมุ่งมั่นในการป้องกันการจมน้ำในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทุกระดับ

ทำไม?

การขับเคลื่อนเชิงนโยบาย (Advocacy) สามารถมีอิทธิพลต่อการที่รัฐบาล องค์การพัฒนาเอกชน (NGOs) ภาคการศึกษา และภาคเอกชน จะร่วมกันกำหนดนโยบายและระดมทรัพยากร และช่วยผลักดันมาตรการป้องกันการจมน้ำที่มีประสิทธิผลและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ การสร้างความตระหนักรู้และส่งเสริมการลงมือปฏิบัติในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน ยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างความเข้าใจ สนับสนุนการนำมาตรการที่อิงหลักฐานเชิงประจักษ์ไปใช้ขับเคลื่อนการป้องกันการจมน้ำอย่างประสานสอดคล้องกัน และเชื่อมโยงการป้องกันการจมน้ำเข้ากับเป้าหมายด้านสุขภาพโลกและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การดำเนินการ

ระดับโลก

ดำเนินการขับเคลื่อนเชิงนโยบายในระดับโลก เพื่อขยายและคงไว้ซึ่งการสนับสนุนในระดับสูง และเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับวาระสำคัญของสหประชาชาติ:

- มีการกระตุ้นการดำเนินงานในระดับโลก และยืนยันพันธกรณี เพื่อเชื่อมโยงการป้องกันการจมน้ำเข้ากับวาระที่กว้างขึ้น โดยหน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ และประเทศสมาชิก ผ่านการประชุมและกิจกรรมระดับสูง
- วันป้องกันการจมน้ำโลก (World Drowning Prevention Day) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสำคัญของการดำเนินงานในระดับโลก การจัดสรรทรัพยากรเพื่อมาตรการที่มีประสิทธิผล และการขยายผลแนวทางแก้ไขที่ขับเคลื่อนโดยชุมชน
- ใช้วันสำคัญเฉพาะของภาคส่วนอื่น ๆ เช่น วันประมงโลก (World Fisheries Day) หรือวันการศึกษาโลก (World Education Day) เป็นเวทีตลอดทั้งปี เพื่อรักษาแรงขับเคลื่อน และเน้นย้ำลักษณะการป้องกันการจมน้ำที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน

ระดับประเทศ

ประสานการสนับสนุนเชิงนโยบายในระดับประเทศ เพื่อสร้างการสนับสนุนและบูรณาการป้องกันการจมน้ำเข้ากับวาระแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง:

- หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมกันระดมกำลัง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการทางการเมือง และนโยบาย เกี่ยวกับการป้องกันการจมน้ำ โดยใช้ข้อมูลและหลักฐานที่น่าเชื่อถือ เพื่อแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ร่วมกันของหลายภาคส่วน
- ดำเนินการรณรงค์สร้างความตระหนักผ่านสื่อมวลชนเป็นระยะ เพื่อส่งเสริมเชิงกลยุทธ์ต่อการนำนโยบายใหม่ไปใช้ และสนับสนุนการบังคับใช้กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับพื้นที่/ท้องถิ่น

ดำเนินการรณรงค์เพื่อยกระดับความตระหนักและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม:

- ดำเนินโครงการสร้างความตระหนักและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชน โดยมุ่งเป้าไปที่ความเสี่ยงลดการสัมผัสความเสี่ยง และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรับมือของบุคคลและชุมชน เพื่อป้องกันการจมน้ำในลักษณะที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่
- ใช้แนวทางที่หลากหลาย ได้แก่ สื่อดั้งเดิม แพลตฟอร์มดิจิทัล กิจกรรมชุมชน สถานศึกษา และการมีส่วนร่วมกับผู้นำชุมชน เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม พร้อมทั้งประเมินผลกระทบของการรณรงค์
- พิจารณาการรณรงค์ที่มุ่งเน้นประเด็นเฉพาะตามบริบท (เช่น การดื่มแอลกอฮอล์บริเวณแหล่งน้ำ) ควบคู่กับการถ่ายทอดเรื่องราวของผู้ที่ได้รับผลกระทบ เพื่อสื่อสารผลกระทบของการจมน้ำต่อครอบครัวและชุมชน

กรณีศึกษา:

การขับเคลื่อนเชิงนโยบายและการรณรงค์ สร้างความตระหนักรู้ ช่วยลดการเสียชีวิต จากการจมน้ำในเด็กลงได้ถึงหนึ่งในสาม, ประเทศไทย

กระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทยได้ริเริ่มโครงการผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) เพื่อป้องกันการจมน้ำในเด็ก โดยระดมความร่วมมือจากชุมชน ผู้กำหนดนโยบาย และผู้นำท้องถิ่น ผ่านการขับเคลื่อนเชิงนโยบายและการมีส่วนร่วมของสาธารณะ ทีมดำเนินงานมุ่งเน้นการสื่อสารให้สังคมตระหนักว่าการจมน้ำเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ โดยใช้สื่อ กิจกรรม ในสถานศึกษาและชุมชน รวมถึงผู้นำหรือบุคคลต้นแบบในพื้นที่ เพื่อกำหนดกรอบการรับรู้ว่าการเสียชีวิตจากการจมน้ำเป็นเรื่องเร่งด่วน แต่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แนวทางดังกล่าวอาศัยพลังของสื่อและการเล่าเรื่อง เพื่อช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของสังคม ส่งเสริมการนำมาตรการที่พิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ เช่น การเรียนว่ายน้ำและการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ไปใช้ และเสริมสร้างพฤติกรรมที่ปลอดภัยในพื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ และมีความเสี่ยงสูงและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การรณรงค์ที่ออกแบบให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่เหล่านี้ ช่วยสร้างแรงขับเคลื่อน นำไปสู่การดำเนินนโยบายและการจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับการสนับสนุนจากหลายภาคส่วนและการมีส่วนร่วมของภาครัฐ

การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ ข้อความที่ชัดเจน และความเป็นเจ้าของในระดับท้องถิ่น มีส่วนสำคัญในการลดการเสียชีวิตจากการจมน้ำในเด็กลงร้อยละ 33 ภายในระยะเวลา 6 ปี โครงการ MERIT MAKER เป็นตัวอย่างที่สะท้อนหลักการของยุทธศาสตร์ระดับโลก แสดงให้เห็นว่าการสนับสนุนอย่างครอบคลุมและการสื่อสารที่เหมาะสมกับบริบทสามารถสร้างความตระหนักรู้ที่ยั่งยืนและยกระดับความปลอดภัยได้อย่างเป็นรูปธรรม

- ▶ Children participate in classroom-based water safety education in Chiang Mai, Thailand. © WHO / Caroline Lukaszky

ผลลัพธ์

- ▶ วันป้องกันการจมน้ำโลก (World Drowning Prevention Day) ก่อให้เกิดกิจกรรมในทุกประเทศ ช่วยขยายการสื่อสารด้านการป้องกันการจมน้ำ และส่งเสริมแนวทางแก้ไขที่อาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ และขับเคลื่อนโดยชุมชน
- ▶ ประเทศต่าง ๆ ดำเนินการรณรงค์เชิงสนับสนุนที่มุ่งเป้าไปยังผู้กำหนดนโยบาย และส่งเสริมมาตรการป้องกันการจมน้ำที่อาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์
- ▶ ประเทศต่าง ๆ และกลุ่มเครือข่ายในระดับพื้นที่ รายงานผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้แก่สาธารณะ (เช่น อันตรายจากการดื่มแอลกอฮอล์ ขณะอยู่ใกล้แหล่งน้ำ หรือความเสี่ยงของการจมน้ำในเด็ก)

เงินทุน และทรัพยากร

ควรดำเนินการอย่างไร?

จัดให้มีแหล่งเงินทุนที่ต่อเนื่องสำหรับการป้องกันจมน้ำ รวมถึงการระดมและใช้ทรัพยากรร่วมกันจากภาคส่วนที่มีเป้าหมายสอดคล้องกัน

ทำไม?

การบูรณาการจัดสรรทรัพยากรและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ประเทศต่าง ๆ สามารถระดมความเชี่ยวชาญ แหล่งทุน และแนวทางแก้ไขจากหลากหลายภาคส่วน เช่น สาธารณสุข การศึกษา การจัดการภัยพิบัติ และการพัฒนาชนบท เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ส่งผลกระทบต่อที่มากยิ่งขึ้น การเชื่อมโยงการป้องกันจมน้ำเข้ากับวาระด้านสุขภาพและการพัฒนาในภาพรวม ช่วยเปิดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนและความร่วมมือใหม่ ๆ ทำให้การดำเนินงานมีความยั่งยืน มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในการช่วยชีวิต

การดำเนินการ

ระดับโลก

เพิ่มการจัดสรรงบประมาณและการลงทุนในระดับโลกเพื่อการป้องกันจมน้ำ:

- กำหนดให้การป้องกันจมน้ำเป็นประเด็นด้านการพัฒนาและความเสมอภาค โดยเชื่อมโยงเข้ากับวาระการลงทุนที่มีลำดับความสำคัญสูง เช่น วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ความปลอดภัยในภาคการประมงและกิจการทางทะเล การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
- ธนาคารเพื่อการพัฒนาและผู้ให้ทุนระดับโลกสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านการป้องกันจมน้ำร่วมกับภาคีการป้องกันจมน้ำที่หลากหลาย

ระดับประเทศ

เพิ่มการจัดสรรงบประมาณ และการลงทุนด้านการป้องกันจมน้ำในระดับประเทศ:

- แผน นโยบาย และการริเริ่มด้านการป้องกันจมน้ำในระดับประเทศ และอนุชาติ ได้รับการสนับสนุนผ่านการจัดสรรงบประมาณจากหลายกระทรวงและหน่วยงานหลายภาคส่วน
- มีการติดตามงบประมาณ และจัดทำรายงานเผยแพร่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม
- พัฒนาแนวทางการจัดหาเงินทุนด้านการป้องกันจมน้ำในระดับประเทศ ที่มีการบูรณาการและมีนวัตกรรม เพื่อ:
 - กระตุ้นการลงทุนเชิงต้นน้ำในทุกระดับ โดยเน้นให้เห็นถึงผลประโยชน์ร่วมด้านสังคม สุขภาพ และเศรษฐกิจที่หลายภาคส่วนจะได้รับ
 - ชี้ให้เห็นประโยชน์ร่วมต่อวาระสำคัญ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สุขภาพเด็ก ความปลอดภัยในการคมนาคม และความปลอดภัยในการทำงาน
 - ช่วยเชื่อมโยงและจัดแนวการลงทุนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดผลกระทบที่สูงขึ้น

ระดับพื้นที่/ท้องถิ่น

เพิ่มการลงทุนด้านการป้องกันจมน้ำในระดับพื้นที่/ท้องถิ่น:

- โครงการและมาตรการในระดับท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนจากผู้นำภาคประชาชน ผู้ให้ทุน สมาชิกชุมชน และภาคเอกชน
- มีการเผยแพร่กรณีศึกษาที่แสดงความสำเร็จและผลกระทบของโครงการอย่างกว้างขวาง เพื่อสร้างการสนับสนุนเพิ่มเติม
- การระดมทุนในระดับชุมชนช่วยให้สามารถจัดการกับอันตรายในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง และทำให้ไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลังในการเข้าถึง โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรับมือกับการจมน้ำ

กรณีศึกษา:

การบูรณาการป้องกันการจมน้ำเข้ากับ การพัฒนาเด็กปฐมวัยในประเทศบังกลาเทศ ส่งผลให้มีการเข้าถึงทรัพยากร

ในบังกลาเทศ การจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับหนึ่งของเด็กอายุ 1–5 ปี แต่ยังเป็นประเด็นสาธารณสุขที่ถูกมองข้าม การปรับเปลี่ยนเชิงยุทธศาสตร์โดยปรับกรอบการป้องกันการจมน้ำให้เป็นส่วนหนึ่งของวาระการพัฒนาเด็กปฐมวัย ส่งผลให้ความรับผิดชอบบางส่วนย้ายจากกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการครอบครัว ไปสู่กระทรวงกิจการสตรีและเด็ก การปรับในเชิงนโยบายนี้ช่วยระดมการสนับสนุนทางการเมือง และเปิดทางให้เกิดเงินทุนจากภาครัฐมูลค่า 32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อใช้ขยายผลมาตรการที่พิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ โดยร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนใน 16 เขต มาตรการดังกล่าวประกอบด้วยการจัดตั้งศูนย์ดูแลเด็กในชุมชน และการสอนทักษะการว่ายน้ำเพื่อการเอาชีวิตรอด

ด้วยการผนวกการป้องกันการจมน้ำเข้ากับลำดับความสำคัญของการพัฒนาประเทศ โครงการริเริ่มนี้จึงได้รับการสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ และต่อยอดจากโครงการที่ดำเนินการอยู่เดิม แนวทางแบบองค์รวมนี้ไม่เพียงแต่ขยายขีดความสามารถในการดำเนินการ แต่ยังเสริมสร้างความคุ้มค่าในการลงทุนเพื่อขยายผลในระดับชาติต่อไป ประสบการณ์ของบังกลาเทศแสดงให้เห็นว่าการบูรณาการการป้องกันการจมน้ำเข้ากับกลยุทธ์ที่กว้างขึ้นสามารถสร้างแรงผลักดันทางการเมือง ระดมทรัพยากร และสร้างผลกระทบที่ยั่งยืนได้

► Community-based daycare centre in Bangladesh.
© RNLI / Syed Naem

ผลลัพธ์

- การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรจากภาครัฐ ผู้ให้ทุน และภาคเอกชนสำหรับการป้องกันการจมน้ำเพิ่มขึ้น
- เงินทุนและทรัพยากรในระดับประเทศเพิ่มขึ้น จากการที่การป้องกันการจมน้ำถูกบูรณาการเข้าไว้ในวาระร่วมของหลายภาคส่วน ส่งผลให้การทำงานด้านนี้มีความโดดเด่นมากขึ้น และสามารถขยายขอบเขตและขนาดของความพยายามได้อย่างเป็นรูปธรรม
- นวัตกรรมด้านการป้องกันการจมน้ำช่วยสร้างการยอมรับและความมุ่งมั่นของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน ให้คำนึงถึงการป้องกันการจมน้ำในการจัดสรรการลงทุน งบประมาณ และทรัพยากร
- การวางแผนและการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานคำนึงถึงการป้องกันการจมน้ำมากขึ้น โดยบูรณาการมาตรการที่ช่วยลดความเสี่ยงต่อการจมน้ำ

การวิจัย และนวัตกรรม

ควรดำเนินการอย่างไร?

ยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัย และส่งเสริมการพัฒนาแนวทางแก้ไขที่มีนวัตกรรมและอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อการป้องกันการจมน้ำ

ทำไม?

การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการวิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนามาตรการใหม่ ๆ ที่อาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ ตลอดจนการสร้างข้อมูลและองค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการระบุความเสี่ยงจากการจมน้ำ การปรับมาตรการให้เหมาะสมกับบริบท และการประเมินผลว่ามาตรการใดได้ผลในบริบทที่แตกต่างกัน แผนงานวิจัยที่เข้มแข็งจะช่วยสร้างจิตสำนึก กระตุ้นการลงทุนปฏิบัติ และการเชื่อมโยงแผนงานป้องกันการจมน้ำให้สอดคล้องกับวาระด้านสุขภาพและการพัฒนาที่ยั่งยืนในวงกว้าง ทำให้ความพยายามในระดับโลกมีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง ด้วยลักษณะของความเสี่ยงจากการจมน้ำที่มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง แผนงานวิจัยที่เข้มแข็งจึงมีบทบาทสำคัญในการติดตามผลกระทบของบริบทที่เปลี่ยนแปลงต่อการจมน้ำ และช่วยระบุความเสี่ยงและตอบสนองต่อความเสี่ยงรูปแบบใหม่ได้อย่างทันที่

การดำเนินการ

ระดับโลก	ระดับประเทศ	ระดับพื้นที่/ท้องถิ่น
<p>ส่งเสริมการสร้าง การแบ่งปัน และการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ใหม่ ด้านการป้องกันการจมน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ:</p> <ul style="list-style-type: none">พันธมิตรระดับโลกเพื่อป้องกันการจมน้ำ (The Global Alliance for Drowning Prevention) ทำงานร่วมกับเครือข่ายทางวิชาการ เพื่อประสานงานและพัฒนาวาระการวิจัยด้านการป้องกันการจมน้ำในระดับโลกผู้มีส่วนได้เสียในระดับโลก แบ่งปันความก้าวหน้าของหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อกระตุ้นและชี้นำการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนที่มุ่งเป้าไปยังบุคคลและกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางซับซ้อนวันป้องกันการจมน้ำโลก (World Drowning Prevention Day) และกลไกระดับโลกอื่น ๆ เป็นเวทีในการรวมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความก้าวหน้าทางองค์ความรู้ในสาขาที่มีวาระสอดคล้องกับการป้องกันการจมน้ำ	<p>พัฒนาแนวทางในระดับชาติและระดับอนุชาติ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของหลักฐาน เพิ่มความเข้าใจต่อความต้องการของประเทศและความท้าทายในการดำเนินงาน และเผยแพร่ผลลัพธ์ผ่านสิ่งพิมพ์และเวทีที่เกี่ยวข้อง:</p> <ul style="list-style-type: none">ในบริบทที่เหมาะสม มีการบูรณาการภาคีทางวิชาการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยเพื่อศึกษาและถ่ายทอดความเข้าใจเชิงบริบทเกี่ยวกับภาวะการจมน้ำในประเทศ และสร้างหลักฐานเพื่อปรับปรุงการออกแบบและการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	<p>ลงทุนในการช่วยเหลือผู้มีส่วนได้เสียระดับอนุชาติของประเทศในทุกภาคส่วนให้เข้าใจ และใช้ประโยชน์สูงสุดจากข้อมูลและหลักฐานที่มีอยู่:</p> <ul style="list-style-type: none">มีการนำเทคโนโลยี ระบบข้อมูล และแนวทางใหม่ ๆ มาใช้เพื่อช่วยให้เข้าใจและปรับตัวเข้ากับบริบทท้องถิ่นที่หลากหลายได้ดียิ่งขึ้นเสริมสร้างขีดความสามารถของนักวิจัย ผู้กำหนดนโยบาย และผู้ปฏิบัติงาน ในการสื่อสารข้อมูลและหลักฐาน เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความตระหนัก พฤติกรรม และการลงมือปฏิบัติ สนับสนุนการป้องกันการจมน้ำในระดับพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีศึกษา: การประชุมโลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ เป็นแรงผลักดันให้เกิดการวิจัย

การประชุมโลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ (World Conference on Drowning Prevention: WCDP) เป็นเวทีระดับโลกที่สำคัญในการกระตุ้นการวิจัย ความร่วมมือ และการดำเนินการเชิงนโยบาย ด้านการป้องกันการจมน้ำ โดยรวบรวมนักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค และผู้กำหนดนโยบายหลายร้อยคน ซึ่งโดยทั่วไปมาจากมากกว่า 50 ประเทศ และนำเสนอผลงานด้านนวัตกรรม นโยบาย และการปฏิบัติที่อาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากบริบทที่หลากหลาย

การนำเสนอผลงานและโปสเตอร์ภายในงาน WCDP มีมากกว่า 450 เรื่อง ในปี พ.ศ. 2566 (ค.ศ. 2023) เพียงปีเดียว โดยครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน ตั้งแต่การวัดระดับภาระจากปัญหาการจมน้ำ ไปจนถึงการจัดทำแผนที่ความเสี่ยง การประเมินผลโครงการ และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการสอนว่ายน้ำ การกู้ชีพ และความปลอดภัยทางน้ำ นอกจากนี้ ยังมีช่วงกิจกรรมสร้างเครือข่ายโดยเฉพาะ เพื่อเชื่อมโยงเหล่านักวิจัยและผู้กำหนดนโยบายเข้าด้วยกัน ซึ่งช่วยจุดประกายให้เกิดภาคีเครือข่ายใหม่ ๆ โครงการความร่วมมือระหว่างภาคส่วน รวมถึงการนำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้เป็นนโยบายและแนวทางปฏิบัติจริง ขณะเดียวกัน กองทุนทุนการศึกษาของการประชุมได้สนับสนุนผู้เข้าร่วมจากประเทศที่มีรายได้น้อยและปานกลางอย่างเต็มที่ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสร้างศักยภาพร่วมกันระหว่างประเทศและภูมิภาคต่าง ๆ

การประชุมแต่ละครั้งจะมีการประกาศ “ข้อเรียกร้องให้ดำเนินการ” ซึ่งมักจะเป็นการกำหนดลำดับความสำคัญด้านการวิจัยร่วมกัน และเน้นประเด็นสำคัญที่จะเป็นตัวกำหนดทิศทางของงาน เช่น ความเท่าเทียม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความยุติธรรมทางสังคม และวิทยาการด้านการนำไปปฏิบัติ ผลลัพธ์เหล่านี้ช่วยต่อยอดถึงการสร้างและการเผยแพร่องค์ความรู้ และการดึงผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง เพื่อเร่งรัดให้เกิดความก้าวหน้าในการป้องกันการจมน้ำ

▶ Panel discussion at WCDP 2023 © RLSSA

ผลลัพธ์

- ▶ วาระการวิจัยระดับโลกช่วยสื่อสารและแบ่งปันหลักฐานและความก้าวหน้าเกี่ยวกับมาตรการที่ได้ผลในการป้องกันการจมน้ำ และกำหนดทิศทางภาพรวมในการเสริมสร้างฐานหลักฐานด้านการป้องกันการจมน้ำให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- ▶ ประเทศต่าง ๆ บูรณาการงานวิจัยเข้ากับแผนระดับชาติด้านการป้องกันการจมน้ำ และจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัยในการเสริมความเข้มแข็งของมาตรการการดำเนินงาน
- ▶ มาตรการดำเนินงานในระดับท้องถิ่นได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากการใช้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างบูรณาการและเข้มแข็งมากขึ้น เพื่อยกระดับความตระหนักและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างเป็นรูปธรรม

မဟာနီ 03

มาตรการสำคัญ 10 ประเด็น

ยุทธศาสตร์ระดับโลกมุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรับมือกับความเสี่ยงจากการจมน้ำ ผ่านมาตรการดำเนินงานที่สำคัญจำนวน 10 ประเด็น ซึ่งให้ผลลัพธ์ในระดับสูง มีหลักฐานเชิงประจักษ์ และมีการดำเนินงานที่ยั่งยืน เพื่อการป้องกันการจมน้ำ

แม้ว่าชุดมาตรการดำเนินงานที่แนะนำนี้ อาจมีการปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา (ควบคู่ไปกับการพัฒนาของยุทธศาสตร์ระดับโลกและสถานการณ์การจมน้ำที่เปลี่ยนแปลงไป) แต่มาตรการทั้งหมดล้วนมีคุณลักษณะสำคัญที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำทุกด้าน ได้แก่ เป็นมาตรการที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับ สามารถขยายผลได้ จัดการกับความเหลื่อมล้ำและอุปสรรคในการเข้าถึง การมีส่วนร่วมและการออกแบบร่วมกัน โดยชุมชน และใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยวิทยาศาสตร์

รายงานสถานการณ์ระดับโลกขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ ประจำปี 2024 (2) ได้สำรวจประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการมาตรการป้องกันการจมน้ำหลากหลายรูปแบบ และพบว่า:

20%

ติดตั้งสิ่งกีดขวางใกล้แหล่งน้ำ
ในระดับประเทศ

33%

จัดอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ให้แก่ผู้พบเห็นเหตุการณ์

38%

จัดให้มีบริการเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิต
ประจำแหล่งน้ำ (lifeguard)
ในระดับประเทศ

22%

จัดให้มีการฝึกอบรมการว่ายน้ำ
และความปลอดภัยทางน้ำสำหรับเด็ก
โดยบรรจุไว้ในหลักสูตร
การศึกษา หรือดำเนินการผ่าน
โครงการระดับชาติ

46%

ดำเนินการรณรงค์ผ่านสื่อมวลชน
ในระดับชาติ โดยมุ่งเน้นการป้องกันการ
จมน้ำ

28%

ดำเนินการจัดบริการศูนย์ดูแล
เด็กเล็กระดับชาติ สำหรับเด็ก
ก่อนวัยเรียน

42%

เสริมสร้างความเข้มแข็งในการ
รับมือกับภัยพิบัติของชุมชน

▶ Lifeguard at Cox's Bazar, Bangladesh.
© RNLI / Nihab Rahman

การสื่อสาร (Communicate)

ควรดำเนินการอย่างไร?

สร้างความตระหนักรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ทำไม?

การสร้าง ความตระหนักรู้เกี่ยวกับการป้องกันการจมน้ำ และการดำเนินการรณรงค์ที่ออกแบบมาเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากช่วยสร้างความเข้าใจของสาธารณชนต่อความเสี่ยงจากการจมน้ำ ส่งเสริมมาตรการด้านความปลอดภัยที่พิสูจน์แล้วว่า มีประสิทธิผล และผลักดันให้เกิดการนำมาตรการไปใช้

การสื่อสารเชิงกลยุทธ์และการรณรงค์ด้านการศึกษา ช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม (เช่น การเพิ่มการดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด การส่งเสริมการใช้เสื้อชูชีพ และการลดพฤติกรรมเสี่ยงขณะอยู่ใกล้แหล่งน้ำ) ทำให้การดำเนินงานด้านการป้องกันมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นอกจากนี้ การรณรงค์ดังกล่าวยังสามารถสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย และวางรากฐานสำหรับการขยายผลการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จในระดับโลก

RESOURCES

World Drowning Prevention Day: a guide to taking part
<https://www.who.int/publications/m/item/world-drowning-prevention-day--a-guide-to-taking-part>

การดำเนินการ

- ▶ ผู้มีบทบาทในระดับโลก สามารถส่งเสริมวันป้องกันการจมน้ำโลก (World Drowning Prevention Day) และบูรณาการประเด็นการป้องกันการจมน้ำเข้ากับวันสำคัญอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติ เพื่อยกระดับความตระหนักรู้
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการรณรงค์สร้างความตระหนัก และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในวงกว้างอย่างครอบคลุม โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ ในประเด็นสำคัญของการป้องกันการจมน้ำที่สอดคล้องกับบุคคล สถานที่ และบริบท
- ▶ ชุมชน สามารถคัดเลือกและสนับสนุนผู้นำหรือบุคคลต้นแบบด้านการป้องกันการจมน้ำในพื้นที่ เพื่อมุ่งจัดการความเสี่ยงเฉพาะของชุมชนผ่านการสนับสนุนเชิงนโยบาย การให้ความรู้ และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- ▶ บุคคล สามารถร่วมกันเผยแพร่ความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการจมน้ำและแนวทางการป้องกันแก่สมาชิกในครอบครัว เพื่อน และเพื่อนบ้าน

การดูแล (Supervise)

ควรดำเนินการอย่างไร?

ส่งเสริมการดูแลอย่างใกล้ชิด และจัดให้มีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก

ทำไม?

การทำให้มั่นใจว่าเด็กเล็กได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ใหญ่ที่มีความสามารถขณะที่เด็กอยู่ใกล้แหล่งน้ำ โดยการจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เช่น ศูนย์ดูแลเด็กในชุมชนหรือพื้นที่เล่นที่ปลอดภัย เพื่อแยกเด็กออกจากอันตรายจากแหล่งน้ำ ถือเป็นแนวทางที่สำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันการจมน้ำ

หลักฐานเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่า การดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด และการจัดให้มีพื้นที่เล่นที่ปลอดภัย สามารถลดความเสี่ยงต่อการจมน้ำในเด็กเล็กได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในประเทศรายได้ต่ำและปานกลาง

RESOURCES

Preventing drowning: an implementation guide
<https://www.who.int/publications/item/preventing-drowning-an-implementation-guide>

Preventing drowning: practical guidance for the provision of day-care, basic swimming and water safety skills, and safe rescue and resuscitation training
<https://www.who.int/publications/item/9789240046726>

การดำเนินการ

- ▶ ผู้มีบทบาทในระดับโลก (เช่น หน่วยงานที่ทำงานด้านพัฒนาการเด็กปฐมวัย) สามารถผลักดันเชิงนโยบายให้มีการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการปรับโปรแกรมที่มีอยู่ให้บรรจุเรื่องการกำกับดูแลเด็กเข้าไปด้วย
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถดำเนินนโยบายที่ส่งเสริมการเข้าถึงบริการดูแลเด็ก โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงต่อการจมน้ำสูง และดำเนินการรณรงค์ในวงกว้างเพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องเมื่ออยู่ใกล้น้ำ
- ▶ ชุมชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในระดับท้องถิ่นสามารถจัดให้มีศูนย์ดูแลเด็กของชุมชนที่มีการกำกับดูแลอย่างมีคุณภาพ พร้อมทั้งจัดทำและเผยแพร่สื่อ/อุปกรณ์ ด้านการป้องกันการจมน้ำ (รวมถึงประโยชน์ของการใช้บริการศูนย์ดูแลเด็ก) ให้แก่ผู้ปกครองโดยตรง
- ▶ ในระดับปัจเจกบุคคล ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลควรเฝ้าดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดเมื่ออยู่ใกล้น้ำ และ/หรือพาเด็กเข้ารับบริการในศูนย์ดูแลเด็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็ก

การสร้าง/พัฒนา (Build)

ควรดำเนินการอย่างไร?

ขยายการใช้งานและยกระดับคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัย เมื่อต้องใช้งานหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำ

ทำไม?

การออกแบบและการจัดวางโครงสร้างพื้นฐานทั้งในเขตเมืองและชนบท รวมถึงสิ่งกีดขวาง สะพาน เขื่อน ระบายน้ำ และที่อยู่อาศัย สามารถช่วยป้องกันการจมน้ำและสนับสนุนให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีความปลอดภัยเมื่อต้องใช้งานหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำ ทั้งในชีวิตประจำวัน ในบริบทของการพักผ่อนหย่อนใจและการทำงาน ตลอดจนในสถานการณ์ภัยพิบัติ

สิ่งกีดขวางทางกายภาพ เช่น รั้วกัน (โดยเฉพาะรอบสระว่ายน้ำ) พื้นที่เล่นที่ปลอดภัย ประตูกันทางเข้า-ออก และฝาปิดบ่อหรือถังเก็บน้ำ ได้รับการพิสูจน์แล้วว่า สามารถป้องกันไม่ให้เด็กเข้าถึงแหล่งน้ำที่เป็นอันตรายในบริเวณที่อยู่อาศัยและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางนี้มีประสิทธิผลอย่างยิ่งสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการจมน้ำสูงที่สุด และสามารถปรับใช้ได้กับบริบทส่วนใหญ่

การประเมินความเสี่ยงและการใช้มาตรฐานความปลอดภัย โดยเฉพาะเมื่อชุมชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง สามารถส่งผลต่อการติดตั้งและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานในการป้องกันการจมน้ำได้

การดำเนินการ

- ▶ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับโลก มีบทบาทในการทำให้มั่นใจว่า ความเสี่ยงจากการจมน้ำ ความเปราะบางของกลุ่มประชากร และระดับการสัมผัสความเสี่ยง จะถูกนำมาพิจารณาในการดำเนินโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถดำเนินนโยบาย เพื่อขยายผลมาตรการที่มีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดให้มีรั้วกันสระว่ายน้ำเป็นข้อบังคับ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งน้ำอย่างปลอดภัย
- ▶ ชุมชนสามารถดำเนินการประเมินความเสี่ยง เพื่อตรวจสอบจุดที่มีโอกาสเข้าถึงแหล่งน้ำเปิด (เช่น เส้นทางไปโรงเรียน สนามเด็กเล่น สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และในช่วงน้ำท่วม) และดำเนินการจัดทำสิ่งกีดขวางหรือปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อลดความเสี่ยงจากการจมน้ำ
- ▶ บุคคล สามารถจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กให้ห่างจากอันตรายที่อาจเกิดจากแหล่งน้ำ โดยใช้สิ่งกีดขวาง เช่น รั้วรอบสระว่ายน้ำ พื้นที่เล่นที่ปลอดภัย คอกกั้นเด็ก ฝาปิดบ่อ และประตูกันที่ป้องกันไม่ให้เด็กเข้าถึงแหล่งน้ำ

การว่ายน้ำ (Swim)

ควรดำเนินการอย่างไร?

เสริมสร้างทักษะการว่ายน้ำ ความปลอดภัยทางน้ำ และการเอาชีวิตรอดด้วยตนเอง

ทำไม?

การสอนทักษะการว่ายน้ำขั้นพื้นฐานและการเอาชีวิตรอดช่วยลดความเสี่ยงต่อการจมน้ำได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในประเทศรายได้ต่ำและปานกลาง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่การเสียชีวิตจากการจมน้ำเกิดขึ้นเป็นส่วนใหญ่ และการสอนว่ายน้ำอย่างเป็นทางการยังมีอยู่อย่างจำกัด การบูรณาการทักษะดังกล่าวไว้ในหลักสูตรการศึกษา และโครงการชุมชนเป็นมาตรการที่พิสูจน์แล้วว่า สามารถขยายผลได้ ช่วยชีวิตผู้คน และสนับสนุนผลลัพธ์ด้านสุขภาพและสังคมในภาพรวม

RESOURCES

Preventing drowning: practical guidance for the provision of day-care, basic swimming and water safety skills, and safe rescue and resuscitation training
<https://www.who.int/publications/i/item/9789240046726>

การดำเนินการ

- ▶ ภาคส่วนระดับโลก สามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งของกรอบความร่วมมือสากล พัฒนาหลักสูตรและศักยภาพ รวมทั้งผลักดันให้เกิดการเข้าถึงการฝึกทักษะการว่ายน้ำ ความปลอดภัยทางน้ำ และทักษะการเอาชีวิตรอดได้อย่างทั่วถึง
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถกำหนดนโยบายและจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ ความปลอดภัยทางน้ำ และการเอาชีวิตรอดอย่างทั่วถึง โดยการสร้างสระว่ายน้ำ การฝึกอบรมครูผู้สอน และการบรรจุทักษะดังกล่าวไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมและเข้าถึงเด็กทั่วประเทศ
- ▶ ชุมชนสามารถจัดตั้งและสนับสนุนโครงการสอนว่ายน้ำและการช่วยชีวิตทางน้ำในระดับท้องถิ่น ให้การสนับสนุนเพื่อไม่ให้เด็กคนใดพลาดโอกาส สร้างความตระหนักรู้ให้คนในพื้นที่ถึงประโยชน์ของการฝึกทักษะการว่ายน้ำและความปลอดภัยทางน้ำสำหรับเด็ก และส่งเสริมการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองในกรณีที่มีการจัดโครงการ
- ▶ บุคคล รวมถึงผู้ปกครอง สามารถแสวงหาโอกาสในพื้นที่ เพื่อเข้ารับการฝึกทักษะการว่ายน้ำ (ทั้งสำหรับตนเองและ/หรือเด็กที่มีคุณสมบัติเหมาะสม) และสมัครเข้าร่วมโครงการสอนว่ายน้ำในฐานะผู้ฝึกสอนฝึกหัดหรือผู้เรียน

การฝึกอบรม (Train)

ควรดำเนินการอย่างไร?

ฝึกอบรมประชาชนทั่วไปให้มีทักษะการกู้ภัยอย่างปลอดภัยและการช่วยฟื้นคืนชีพ

ทำไม?

การฝึกอบรมให้ผู้เห็นเหตุการณ์มีทักษะการช่วยเหลือ และการช่วยฟื้นคืนชีพอย่างปลอดภัยเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเหตุการณ์การจมน้ำส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัว และเกิดในสถานที่ที่ห่างไกลจากความช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้การลงมือช่วยเหลือในทันทีของผู้ที่อยู่ใกล้เหตุการณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรอดชีวิต

การฝึกอบรมที่เหมาะสมช่วยให้ผู้เห็นเหตุการณ์สามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างปลอดภัย (ลดความเสี่ยงต่อตนเอง) และสามารถดำเนินการช่วยเหลือและการช่วยฟื้นคืนชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การทำ CPR ซึ่งอาจเป็นปัจจัยชี้ขาดระหว่างการมีชีวิตรอดและการเสียชีวิต แนวทางนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของพื้นที่ที่มีทรัพยากรจำกัด ซึ่งการบริการฉุกเฉินอาจไม่เพียงพอ และยิ่งช่วยให้มั่นใจว่าชุมชนจะมีศักยภาพในการช่วยชีวิตคนได้ในช่วงวินาทีที่มีค่า

RESOURCES

Practical guidance for the provision of day-care, basic swimming and water safety skills, and safe rescue and resuscitation training
<https://www.who.int/publications/item/9789240046726>

การดำเนินการ

- ▶ ภาคส่วนระดับโลก สามารถเสริมสร้างฐานองค์ความรู้และทรัพยากรทางเทคนิค รวมทั้งผลักดันให้การป้องกันการจมน้ำอยู่ในแนวทางการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ระดับสากล
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถพัฒนาโยบายที่สนับสนุนการให้ความรู้และการฝึกอบรมด้านการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) และการช่วยเหลืออย่างปลอดภัยในบริบทต่าง ๆ เช่น สถานศึกษา กลุ่มเยาวชน และสถานประกอบการ
- ▶ ชุมชนสามารถส่งเสริมให้สโมสรว่ายน้ำในพื้นที่องค์กรเยาวชน และผู้นำชุมชน สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรอง จัดตั้งจุดอุปกรณ์ช่วยเหลือสาธารณะ บูรณาการการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) และการช่วยเหลืออย่างปลอดภัยเข้ากับแผนการรับมือต่อภัยพิบัติของชุมชน และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการฝึกอบรมด้านการช่วยเหลืออย่างปลอดภัย
- ▶ บุคคล สามารถเรียนรู้ทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) และการช่วยเหลืออย่างปลอดภัยผ่านหลักสูตรที่ได้รับการรับรอง ทบทวนและพัฒนาทักษะอย่างสม่ำเสมอ และดำเนินการมาตรการป้องกันเพื่อลดโอกาสที่จะต้องใช้ทักษะดังกล่าว

การช่วยเหลือ (Rescue)

ควรดำเนินการอย่างไร?

เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการช่วยชีวิตทางน้ำ

ทำไม?

การเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการช่วยชีวิตทางน้ำมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) สามารถลดโอกาสการเกิดการจมน้ำ ทั้งที่เสียชีวิตและไม่เสียชีวิตได้อย่างมีนัยสำคัญ ผ่านการกำกับดูแลอย่างมีทักษะ การดำเนินมาตรการป้องกันเชิงรุก และการตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อเหตุฉุกเฉิน

เจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) ช่วยทำให้พื้นที่สันทนาการทางน้ำมีความปลอดภัยสำหรับทุกคน เพราะได้รับการฝึกอบรมให้สามารถระบุอันตราย กำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย และดำเนินการช่วยเหลือ รวมถึงการช่วยฟื้นคืนชีพได้

ระบบการช่วยชีวิตทางน้ำที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างความตระหนักรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับความปลอดภัยทางน้ำ และสนับสนุนการดำเนินงานด้านการป้องกันในวงกว้าง โดยเฉพาะในสถานที่นันทนาการ การมีเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) เป็นมาตรการที่สามารถขยายผลได้ ซึ่งช่วยรักษาชีวิตคน และสนับสนุนยุทธศาสตร์การป้องกันการจมน้ำอย่างครอบคลุมทั่วโลก

การดำเนินการ

- ▶ ภาคส่วนระดับโลก สามารถเสริมสร้างขีดความสามารถทางเทคนิคของรัฐบาลในการพัฒนาและจัดสรรทรัพยากรสำหรับนโยบายที่สนับสนุนระบบการช่วยชีวิตทางน้ำ ขยายฐานข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบการช่วยชีวิตทางน้ำ และการลงทุนในการนำไปปฏิบัติ
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถกำหนดนโยบายที่บังคับให้มีบริการเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) ในบริเวณที่กำหนดให้เป็นพื้นที่สันทนาการ บูรณาการบริการเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) เข้ากับระบบการจัดการภาวะฉุกเฉิน และกำหนดให้เป็นองค์ประกอบหลักในงานบริการของเทศบาลและการท่องเที่ยว
- ▶ ชุมชนสามารถยกระดับความสำคัญของบริการเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) ผลักดันให้ภาครัฐตระหนักถึงความสำคัญ และให้การสนับสนุน รวมทั้งดำเนินโครงการฝึกอบรมและสรรหาบุคลากรเพื่อพัฒนาหรือเสริมความเข้มแข็งของการให้บริการดังกล่าวในพื้นที่ นอกจากนี้ ชุมชนควรผลักดันให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงและมีกลุ่มเปราะบาง พร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นต่อการคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน
- ▶ บุคคล สามารถสมัครเข้าร่วมการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) ตามความเหมาะสม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพื้นที่เพื่อส่งเสริมความตระหนักถึงความจำเป็นของบริการดังกล่าว นอกจากนี้ บุคคลสามารถพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ ความปลอดภัยทางน้ำ และการช่วยชีวิตตนเองและบุตรหลาน เลือกว่ายน้ำในพื้นที่ที่มีเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตประจำแหล่งน้ำ (lifeguard) และปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

การค้นหา (Search)

ควรดำเนินการอย่างไร?

เสริมสร้างความเข้มแข็งของการค้นหาและกู้ภัยทางทะเลในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ทำไม?

การค้นหาและกู้ภัยทางทะเล (Maritime Search and Rescue: SAR) คือ กิจกรรมที่มีการประสานงานร่วมกันเพื่อค้นหาและช่วยเหลือบุคคล เรือ หรือยานพาหนะทางน้ำอื่น ๆ ที่ประสบภัยหรืออยู่ในภาวะอันตราย ทั้งในทะเลและแหล่งน้ำภายในประเทศ เช่น แม่น้ำและทะเลสาบ การค้นหาและกู้ภัยทางทะเล (SAR) ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ “การค้นหา (search)” หมายถึง การปฏิบัติการที่มีการจัดการและประสานงานโดยหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อระบุตำแหน่งของผู้ประสบภัย และ “การกู้ภัย (rescue)” หมายถึง ความพยายามในการช่วยเหลือและนำผู้ประสบภัยออกมาอย่างปลอดภัย การดูแลความต้องการด้านการแพทย์เบื้องต้น หรือความจำเป็นอื่น ๆ และการนำส่งไปยังสถานที่ปลอดภัย

การดำเนินงานด้านการค้นหาและกู้ภัยทางทะเล (SAR) ที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการช่วยชีวิตในสถานการณ์ฉุกเฉินทางทะเล ภัยพิบัติ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงจากอันตรายทางทะเลและแหล่งน้ำที่อยู่บนแผ่นดิน ระบบการค้นหาและกู้ภัยช่วยเพิ่มความรวดเร็วและความน่าเชื่อถือของการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินลดช่องว่างที่สำคัญในการครอบคลุมการค้นหาและกู้ภัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

การดำเนินการ

- ▶ ภาคส่วนระดับโลก สามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งของแนวปฏิบัติ และขีดความสามารถด้านการค้นหาและกู้ภัยทางทะเลผ่านความร่วมมือกับองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization: IMO) และสหพันธ์กู้ภัยทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Rescue Federation: IMRF) รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และการกำกับให้มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ดีและกรอบกฎหมายระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัด
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการค้นหาและกู้ภัยทางทะเลอย่างชัดเจน จัดตั้งและสนับสนุนทรัพยากรสำหรับศูนย์ประสานงานกู้ภัย พัฒนาแนวปฏิบัติการดำเนินงาน และบูรณาการงานค้นหาและกู้ภัยทางทะเล (SAR) เข้ากับหน่วยงานจัดการภัยพิบัติระดับชาติ
- ▶ ชุมชนสามารถฝึกอบรมอาสาสมัคร และผู้ตอบสนองเหตุฉุกเฉินในพื้นที่ เกี่ยวกับขั้นตอนการค้นหาและกู้ภัย การสื่อสาร และการปฐมพยาบาล รวมทั้งส่งเสริมให้หน่วยกู้ภัยระดับชุมชนมีส่วนร่วมในการซ้อมแผนกู้ภัยระดับชาติ
- ▶ บุคคล สามารถเรียนรู้วิธีการแจ้งเหตุไปยังหน่วยบริการค้นหาและกู้ภัย ปฏิบัติตามแนวทางการความปลอดภัย เข้าร่วมการฝึกอบรมทักษะการช่วยชีวิต เรียนรู้วิธีช่วยเหลือผู้อื่นอย่างปลอดภัยเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และสนับสนุนกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

การบังคับใช้ (Enforce)

ควรดำเนินการอย่างไร?

บังคับใช้กฎหมาย/กฎระเบียบเกี่ยวกับการเดินเรือ การขนส่งทางเรือ และการใช้เรือ

ทำไม?

การบังคับใช้กฎหมาย/กฎระเบียบด้านการเดินเรือ การขนส่งทางเรือ และการใช้เรือมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจาก การเกิดเหตุทางน้ำโดยเฉพาะกรณีเรือบรรทุกผู้โดยสาร เกินกำหนด ขาดการบำรุงรักษา หรือไม่ได้มาตรฐาน เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดเหตุจมน้ำจำนวนมาก โดยเฉพาะในประเทศรายได้ต่ำและปานกลาง

กฎหมาย/กฎระเบียบที่มีประสิทธิภาพช่วยให้มั่นใจว่า เรือ มีสภาพพร้อมใช้งาน ไม่บรรทุกน้ำหนักเกิน มีเสื้อชูชีพ เพียงพอ และมีผู้ควบคุมเรือที่ผ่านการฝึกอบรม รวมทั้ง มีการจำกัดการเดินทางในสภาวะที่มีสภาพอากาศที่เป็น อันตราย การบังคับใช้มาตรฐานความปลอดภัยเหล่านี้ อย่างเคร่งครัดจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุร้ายแรงต่อผู้โดยสารและลูกเรือได้อย่างมีนัยสำคัญ ทำให้ การเดินทางทางน้ำมีความปลอดภัยมากขึ้น และช่วยป้องกันการสูญเสียชีวิตในวงกว้าง

การดำเนินการ

- ▶ ภาคส่วนระดับโลก สามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกฎระเบียบต่าง ๆ และ สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการ บังคับใช้กฎหมายในระดับภูมิภาคและระดับ ประเทศ
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถกำหนดและบังคับใช้ กฎหมาย/กฎระเบียบและมาตรฐานด้าน ความปลอดภัยทางทะเล การขนส่งทางเรือ และการใช้เรือ (รวมถึงระบบการขนส่งผู้โดยสาร และการเดินเรือภายในประเทศ) พร้อมทั้ง ส่งเสริมวัฒนธรรมด้านความปลอดภัยและ การฝึกอบรมสำหรับลูกเรือ
- ▶ ชุมชนสามารถสนับสนุนให้กฎหมาย/กฎระเบียบ ระดับชาติด้านความปลอดภัยทางทะเล การขนส่งทางเรือ และการใช้เรือ ถูกนำไปปฏิบัติ และบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับพื้นที่
- ▶ บุคคล สามารถสวมใส่เสื้อชูชีพ ดูแลรักษาเรือ และยานพาหนะทางน้ำให้มีสภาพพร้อมใช้งาน มีทักษะในการใช้งานอย่างถูกต้อง และปฏิบัติตาม มาตรการความปลอดภัยทุกประการ รวมถึงการติดตามและทำความเข้าใจพยากรณ์ อากาศก่อนออกเดินทาง

การบูรณาการ (Integrate)

ควรดำเนินการอย่างไร?

บูรณาการการป้องกันการจมน้ำเข้ากับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

ทำไม?

การบูรณาการการป้องกันการจมน้ำเข้ากับการดำเนินงานด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเหตุการณ์จมน้ำเสียชีวิตจำนวนมากเกิดขึ้นในช่วงที่เกิดอุทกภัย พายุ และภัยพิบัติทางน้ำอื่น ๆ โดยเฉพาะในประเทศรายได้ต่ำและปานกลาง

การบรรจุเรื่องการป้องกันการจมน้ำไว้ในนโยบายและแผนด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ จะช่วยให้ประเทศสามารถจัดการกับต้นเหตุของสาเหตุความเสี่ยง เช่น ที่อยู่อาศัยที่ไม่ปลอดภัยใกล้แหล่งน้ำ การขาดระบบเตือนภัยล่วงหน้า และการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินที่ไม่เพียงพอ ส่งผลให้สามารถลดปัจจัยเสี่ยงและเตรียมพร้อมรับมือกับความเสี่ยงได้ก่อนการเกิดภัยพิบัติ

การบูรณาการดังกล่าวยังสนับสนุนเป้าหมายด้านการสร้างความเข้มแข็งในการรับมือและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ช่วยขยายผลการดำเนินงานร่วมกันของหลายภาคส่วน และสร้างความมั่นใจว่ามาตรการช่วยเหลือจะเข้าถึงประชาชนและกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงสูงต่อการจมน้ำ

การดำเนินการ

- ▶ ภาคส่วนระดับโลก สามารถผลักดันและสนับสนุนให้มีการบูรณาการการป้องกันการจมน้ำเข้ากับนโยบายและแผนด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถบูรณาการงานป้องกันการจมน้ำเข้าสู่ระบบการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
- ▶ ชุมชนสามารถจัดให้มีพื้นที่ปลอดภัย และศูนย์อพยพเมื่อเกิดภัยพิบัติ ลดปัจจัยเสี่ยงในพื้นที่ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ภัยพิบัติ
- ▶ บุคคล สามารถจัดทำและปฏิบัติตามแผนฉุกเฉินในครัวเรือน ทำความเข้าใจและปฏิบัติตามคำแนะนำเมื่อเกิดเหตุน้ำท่วมฉับพลัน น้ำท่วมขัง และคลื่นพายุซัดฝั่ง

การทำงาน (Work)

ควรดำเนินการอย่างไร?

ลดความเสี่ยงจากการจมน้ำจากการประกอบอาชีพ สำหรับผู้ที่ทำงานในน้ำ บนน้ำ หรือรอบแหล่งน้ำ

ทำไม?

ผู้ทำงานในหรือใกล้แหล่งน้ำ โดยเฉพาะในภาคการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เกษตรกรรม การขนส่ง และการก่อสร้าง มีความเสี่ยงจากการจมน้ำเนื่องจากการประกอบอาชีพ (และมีอัตราการจมน้ำ) สูงกว่าประชากรทั่วไป โดยเฉพาะในภาคแรงงานนอกระบบ การลดความเสี่ยงดังกล่าว (ซึ่งไม่ได้ส่งผลกระทบบแก่ตัวบุคคล แต่รวมถึงครอบครัวและชุมชน) จำเป็นต้องอาศัยการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย ภาคบังคับ การใช้อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม การประเมินความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ และการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยที่เข้มแข็ง

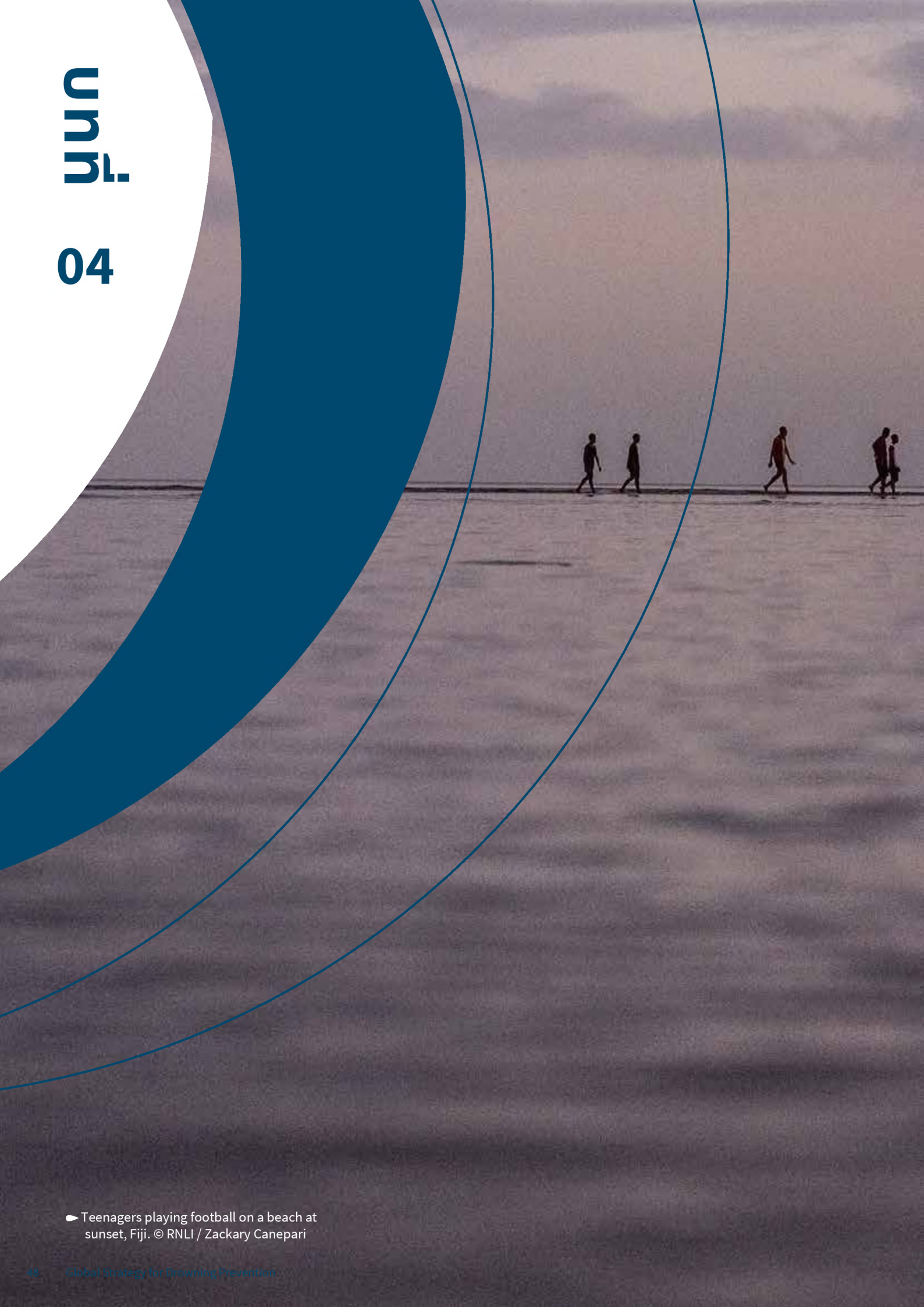
การดำเนินการมาตรการป้องกันการจมน้ำในสถานที่ทำงานอย่างเข้มแข็ง จะช่วยลดการเสียชีวิตและการบาดเจ็บเพิ่มผลผลิตในระยะยาว สนับสนุนความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ และลดต้นทุนทั้งด้านทรัพยากรบุคคลและค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปจากการเกิดเหตุในที่ทำงาน นอกจากนี้ มาตรการด้านความปลอดภัยยังช่วยทำให้แนวปฏิบัติด้านการป้องกันกลายเป็นมาตรฐานของสภาพการจ้างงาน และเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านแรงงานระหว่างประเทศ

การดำเนินการ

- ▶ ภาคส่วนระดับโลก สามารถส่งเสริมการยอมรับและการดำเนินการตามอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ และผลักดันมาตรการต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนข้อ 8.8 เพื่อให้มั่นใจว่า มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคง
- ▶ ประเทศต่าง ๆ สามารถพัฒนากรอบกฎหมายด้านความปลอดภัยทางน้ำในการทำงาน จัดให้มีระบบการออกใบอนุญาตและการตรวจสอบ และจัดตั้งระบบรายงานเหตุการณ์การจมน้ำในสถานที่ทำงานในระดับชาติ
- ▶ ชุมชนสามารถส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยผ่านโครงการที่ริเริ่มในพื้นที่ การประเมินความเสี่ยงของสถานที่ทำงานที่อยู่ในพื้นที่ และการสนับสนุนโครงการด้านความปลอดภัยที่ขับเคลื่อนโดยคนทำงาน
- ▶ บุคคล สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสมรรถนะในการทำงานอย่างเคร่งครัด ใช้อุปกรณ์ป้องกันอย่างสม่ำเสมอ (รวมถึงเสื้อชูชีพ) และปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยตามที่กำหนดไว้

UNN

04

► Teenagers playing football on a beach at sunset, Fiji. © RNLI / Zackary Canepari

การนำยุทธศาสตร์ ไปสู่การปฏิบัติ

แนวทางการดำเนินงานจากระดับโลกสู่ระดับท้องถิ่นที่นำมาใช้ในยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ นำเสนอกรอบการดำเนินงานที่มีความยืดหยุ่นสำหรับการนำไปปฏิบัติ ตั้งแต่การประสานความร่วมมือของผู้มีส่วนได้เสียที่มีเป้าหมายร่วมกัน การเลือกมาตรการการดำเนินงาน ไปจนถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนการติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

กรอบการดำเนินงาน

1. การขับเคลื่อนเชิงนโยบายระดับโลก การมีส่วนร่วม และการประสานความร่วมมือ

การสร้างการมีส่วนร่วมและการประสานความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้เสียในระดับโลกสามารถดำเนินการได้ในหลายมิติของการป้องกันการจมน้ำ ทั้งการผลักดันเชิงนโยบาย การเก็บข้อมูล การสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์ และการวิจัย ตลอดจนการออกแบบและการดำเนินงานในทุกกระดับ ภายในองค์การสหประชาชาติ หน่วยงานหลายแห่งมีศักยภาพในการบูรณาการงานป้องกันการจมน้ำเข้าไว้ในยุทธศาสตร์และแผนงานของตนเอง ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานด้านสุขภาพ ความเท่าเทียม และการพัฒนาที่ยั่งยืนในหลากหลายมิติ

พันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (The Global Alliance for Drowning Prevention) สามารถทำหน้าที่เป็นเวทีกลางในการรวมพลังพันธมิตรจากหน่วยงานภายในองค์การสหประชาชาติ และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ที่ทำงานด้านการจัดการปัญหาการจมน้ำในระดับโลก โดยจะสนับสนุนความร่วมมือ และเสริมสร้างการประสานงานระหว่างภาคส่วน เพื่อให้การดำเนินงานด้านการป้องกันการจมน้ำมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และครอบคลุมในทุกมิติ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการดำเนินงานในระดับประเทศ เพื่อลดภาระความสูญเสียจากการจมน้ำ

2. การวางแผนและมาตรการในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น

ในระดับประเทศ การดำเนินงานป้องกันการจมน้ำเริ่มจากการจัดลำดับความสำคัญและการวางแผน ซึ่งรวมถึงการประเมินสถานการณ์เพื่อจัดทำข้อมูลภาพรวมการจมน้ำในระดับชาติและระดับพื้นที่ ตลอดจนการวิเคราะห์สภาพการณ์ของงานป้องกันการจมน้ำที่มีอยู่ในปัจจุบัน และวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสีย

คำแนะนำทางเทคนิคเกี่ยวกับมาตรการที่เหมาะสมและมีหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับสำหรับบริบทหนึ่ง ๆ (ทั้งในระดับชาติหรือระดับพื้นที่) ตามที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์โลก และคู่มือป้องกันการจมน้ำขององค์การอนามัยโลกฉบับอื่น ๆ สามารถช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสียคัดเลือกแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ได้ พร้อมทั้งแนวทางการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือจากหลายภาคส่วน การสร้างความตระหนักรู้แก่สาธารณะ การจัดทำแผนระดับชาติ และการพัฒนางานวิจัย

3. การวิจัย การเสริมสร้างศักยภาพ และการติดตามความก้าวหน้า

ไม่ว่าจะเป็นในระดับโลก ระดับประเทศ หรือระดับท้องถิ่น การป้องกันการจมน้ำสามารถพัฒนาให้ก้าวหน้าได้ผ่านการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่มีการออกแบบอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับรูปแบบการจมน้ำและผลกระทบของแนวทางป้องกันการจมน้ำ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการยังช่วยให้สามารถพัฒนา ปรับปรุง และติดตามโครงการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยปรับให้เหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ และสามารถประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ งานวิจัยยังมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้านการป้องกันการจมน้ำอีกด้วย

การสร้างพันธมิตร

การบรรลุความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องอาศัยพันธมิตรที่เข้มแข็งทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ รวมถึงการดำเนินงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รายการดังต่อไปนี้ เป็นเพียงตัวอย่างของพันธมิตรที่ผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มสามารถดำเนินการได้

ระบบสหประชาชาติ องค์กรพหุภาคี และหน่วยงานต่าง ๆ สามารถดำเนินการดังนี้

- ▶ ยกระดับความสำคัญของการป้องกันการจมน้ำ และทำให้เกิดการประสานการดำเนินงานและการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมภายในระบบสหประชาชาติ
- ▶ จัดตั้งกลไกหรือเวทีร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบร่วม ความร่วมมือ และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- ▶ พัฒนาและส่งเสริมแนวทางปฏิบัติ ที่อ้างอิงจากหลักฐานเชิงประจักษ์ล่าสุด เพื่อจัดการกับความสำคัญของการจมน้ำ
- ▶ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานที่พิสูจน์แล้วว่าประสิทธิผล ระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย
- ▶ ติดตามความก้าวหน้า ระบุข้อบกพร่อง และผลักดันให้เกิดการประสานและดำเนินงานที่เข้มแข็งมากขึ้น

รัฐบาล กระทรวง ผู้กำหนดนโยบาย และผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้ง สามารถดำเนินการดังนี้

- ▶ ประกาศให้การป้องกันการจมน้ำเป็นประเด็นสำคัญด้านสาธารณสุขและการพัฒนา
- ▶ เป็นผู้นำและสนับสนุนกรอบการดำเนินงาน ที่ประสานความร่วมมือระหว่างหลายภาคส่วนและผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- ▶ พัฒนา รับรอง และดำเนินการตามยุทธศาสตร์และแผนงานป้องกันการจมน้ำที่ครอบคลุม
- ▶ บูรณาการแนวทางที่อิงหลักฐานเชิงประจักษ์ เข้าสู่นโยบายของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ▶ จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินการที่สำคัญ การวิจัย และระบบกำกับติดตาม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ
- ▶ เสริมสร้างทักษะและศักยภาพให้กับหน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาสังคม

ชุมชนและประชากรที่ได้รับผลกระทบ สามารถดำเนินการดังนี้

- ▶ ผลักดันให้เกิดการดำเนินงาน โดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยง อันตราย และปัจจัยเสี่ยงต่อการจมน้ำในพื้นที่
- ▶ ให้ความสำคัญกับความต้องการเฉพาะของกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงสูงต่อการจมน้ำ
- ▶ ร่วมออกแบบและมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาแนวทางแก้ไขที่ปรับให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่
- ▶ เป็นผู้นำและสนับสนุนการดำเนินมาตรการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน

องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย สามารถดำเนินการดังนี้

- ▶ ส่งเสริมให้เกิดความสนใจ การลงทุน และการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมในการป้องกันการจมน้ำ
- ▶ เสริมสร้างศักยภาพบุคลากร และดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์
- ▶ สร้าง สื่อสาร และนำองค์ความรู้ไปใช้ เพื่อสนับสนุนและพัฒนาการดำเนินงานและนโยบายให้ดียิ่งขึ้น
- ▶ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปฏิบัติงาน นักวิจัย และผู้ขับเคลื่อนนโยบาย เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าอย่างเป็นระบบและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้

การติดตามความก้าวหน้า

ยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้กำหนดแนวทางการดำเนินงานในลักษณะกระบวนการต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า และแรงขับเคลื่อนของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน ประกอบด้วย การให้คำมั่น (Commit) – การติดตามความก้าวหน้า (Monitor) – การทบทวนผลการดำเนินงาน (Review) ซึ่งจะช่วยผลักดันความก้าวหน้า สร้างความเชื่อมั่น และปลูกฝังวัฒนธรรมการเรียนรู้ในกระบวนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว

การให้คำมั่น (Commit)

การให้คำมั่นหมายถึง การแสดงเจตนารมณ์ในการเร่งรัดการดำเนินงาน เสริมสร้างภาวะผู้นำร่วม และยกระดับความสำคัญของการป้องกันจมน้ำในระดับนโยบาย แผนงาน โครงการ และงบประมาณ

ผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน—รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ และชุมชน—ควรกำหนดคำมั่นที่เฉพาะเจาะจงและมีกรอบเวลาชัดเจน จัดสรรทรัพยากร ดำเนินมาตรการที่อาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ หรือสนับสนุนการวิจัย และการสนับสนุนเชิงนโยบาย คำมั่นดังกล่าวอาจอยู่ในระดับโลก ระดับประเทศ หรือระดับท้องถิ่น และควรถูกนำมาใช้ด้วยความโปร่งใส พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ชัดเจนประกอบกัน

การติดตามความก้าวหน้า (Monitor)

ยุทธศาสตร์โลกมุ่งติดตามความก้าวหน้า และการดำเนินการตามคำมั่นอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดให้มีการติดตามอย่างสม่ำเสมอทุกสองปี ใช้ตัวชี้วัดที่สามารถเปรียบเทียบได้ และเปิดให้ภาคีทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

การติดตามดำเนินการผ่านการรวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลอย่างโปร่งใส เกี่ยวกับนโยบายที่ประกาศใช้ แผนงานที่นำไปดำเนินการ มาตรการที่ดำเนินการ การจัดสรรทรัพยากร และงบประมาณ ตลอดจนผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้ ตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์โลก

การทบทวนผลการดำเนินงาน (Review)

กระบวนการทบทวนหมายถึง การประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามคำมั่นและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์อย่างเปิดเผยและโปร่งใส พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมในการปรับปรุงหรือปรับทิศทางการทำงานให้เหมาะสม การทบทวนจะดำเนินการผ่านรายงานความก้าวหน้าอย่างเป็นทางการ การประชุมระดับประเทศหรือระดับโลก การประชุมเชิงปฏิบัติการ การทบทวนโดยผู้เชี่ยวชาญ (peer review) และคณะผู้ประเมินอิสระ

ผู้มีส่วนได้เสียของยุทธศาสตร์โลกจะร่วมกันประเมินว่า สิ่งใดประสบความสำเร็จ ช่องว่างใดที่ยังคงมีอยู่ และควรปรับกลยุทธ์อย่างไร เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระบวนการทบทวนยังรวมถึงการเผยแพร่ความสำเร็จ การระบุความท้าทายที่ยังคงอยู่ การแลกเปลี่ยนนวัตกรรม และการปรับปรุงคำมั่นสำหรับการดำเนินงานรอบใหม่ เพื่อเพิ่มผลกระทบของการดำเนินงาน ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์โลกมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างโปร่งใส เพิ่มการเรียนรู้ร่วมกัน และระบุพื้นที่ที่การดำเนินงานยังล่าช้า เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนอย่างเหมาะสม

การติดตามความก้าวหน้าระดับโลก

2025
2026
2027
2028
2029

2030
2031
2032
2033
2034
2035

ระยะที่ 1

รวมพลังเพื่อการป้องกันการจมน้ำ
สร้างแรงขับเคลื่อน
วางแผนการดำเนินงาน
และเสริมสร้างความร่วมมือ

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลการจมน้ำในระดับโลกและระดับประเทศ
รายงานสถานการณ์การจมน้ำในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ
เอกสารวิชาการ เอกสารเชิงนโยบาย และงานวิจัย

การให้คำมั่น : ให้คำมั่นที่ชัดเจน พร้อมกำหนดความรับผิดชอบในการดำเนินงาน

การติดตาม : ติดตามและรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานและผลลัพธ์

การทบทวน : ประเมินผล ปรับปรุงการดำเนินงาน และทบทวนคำมั่นเพื่อดำเนินการต่อไป

กระบวนการปรึกษาหารือระดับโลก

แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการประชุมทางวิชาการ ทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ

การทบทวนระยะกลางและการปรึกษาหารือในการประชุมระดับโลก

การมีส่วนร่วมในระดับนโยบาย และการรายงานความก้าวหน้าในเวทีของสหประชาชาติ และการประชุมสมัชชาอนามัยโลก

ระยะที่ 2

พลิกสถานการณ์
ต่อยอดความก้าวหน้า
ขยายความร่วมมือ
และเพิ่มผลกระทบ
ของการดำเนินงานให้สูงสุด

การให้คำมั่น : ให้คำมั่นที่ชัดเจน พร้อมกำหนดความรับผิดชอบในการดำเนินงาน

การติดตาม : ติดตามและรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานและผลลัพธ์

การทบทวน : ประเมินผล ปรับปรุงการดำเนินงาน และทบทวนคำมั่นเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลลัพธ์

- ▲ การเพิ่มขึ้นของทรัพยากรและการลงทุน
- ▲ การบูรณาการในวาระหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น
- ▲ ความร่วมมือและการดำเนินงานร่วมกันที่ก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้างเพิ่มขึ้น
- ▼ การลดลงของการจมน้ำทั้งที่เสียชีวิตและไม่เสียชีวิต

การติดตามความก้าวหน้า

ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประเมินความก้าวหน้าจะแตกต่างกันไปตามพื้นที่และบริบทของแต่ละประเทศ อย่างไรก็ตามความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันได้สะท้อนทิศทางและแนวโน้มสำคัญหลายประการ ได้แก่

ข้อมูลการจมน้ำในระดับโลก และระดับประเทศ

ยุทธศาสตร์โลกจะใช้แนวทางที่เป็นรูปธรรม โดยใช้ข้อมูลจากประมาณการด้านสุขภาพของโลก (World Health Estimates) ปี ค.ศ. 2021 เป็นฐานในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก และใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดทิศทางการดำเนินงาน ในกรณีที่มีข้อมูลการจมน้ำในระดับประเทศ โดยข้อมูลดังกล่าวอาจมาจากระบบทะเบียนราษฎรและสถิติชีพ (CRVS) สถานบริการสาธารณสุขหน่วยงานตำรวจ หน่วยงานด้านการเดินทางเรือ การสำรวจข้อมูล และงานวิจัยต่าง ๆ จะนำมาเสริมและปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานและการติดตามตรวจสอบระดับประเทศให้ดียิ่งขึ้น

สถานการณ์ในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ

รายงานสถานการณ์ระดับโลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำขององค์การอนามัยโลก จะให้ภาพรวมความก้าวหน้าอย่างครอบคลุมทั้งในระดับประเทศและระดับโลก เพื่อกระตุ้นให้เกิดการหารือและทบทวนการดำเนินงานในระดับประเทศ รวมทั้งใช้เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการติดตามความก้าวหน้าและการประสานการดำเนินงาน นอกจากนี้รายงานในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ยังให้ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งช่วยส่งเสริมความร่วมมือ และใช้ในการประเมินพันธสัญญา แผนการดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาว

เอกสารวิชาการ นโยบาย และงานวิจัย

เนื่องจากยุทธศาสตร์โลกมีเป้าหมายเพื่อขยายการดำเนินงานที่อ้างอิงหลักฐานเชิงประจักษ์ และการสร้างองค์ความรู้ เอกสารวิชาการ นโยบาย และงานวิจัยที่มีอยู่ จึงสะท้อนภาพรวมของสถานการณ์การป้องกันการจมน้ำในปัจจุบัน

องค์การอนามัยโลกได้จัดทำเอกสารแนวทางทางวิชาการในประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนเสาหลักเชิงยุทธศาสตร์และมาตรการสำคัญของยุทธศาสตร์ระดับโลก นอกจากนี้เครือข่ายการป้องกันการจมน้ำระดับโลกยังได้จัดทำปฏิญญาจากการประชุมการป้องกันการจมน้ำระดับโลก งานวิจัยเชิงลึก และรายงานทางวิชาการต่าง ๆ ซึ่งล้วนเป็นข้อมูลอ้างอิงสำคัญและเครื่องมือสำหรับการติดตามความก้าวหน้าในอนาคต

● Boat services (public transport) in Buka, Papua New Guinea. © WHO / Yoshi Shimizu

ตัวชี้วัดระดับโลก

ตารางนี้แสดงตัวชี้วัดและผลลัพธ์สำหรับใช้ในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์โลก ทั้งนี้ ตารางดังกล่าวมิได้ครอบคลุมตัวชี้วัดทั้งหมด และอาจมีการพัฒนากระบวนการที่มีความเข้มแข็งและมีรายละเอียดมากขึ้น เมื่อยุทธศาสตร์โลกมีความก้าวหน้า และผู้มีส่วนได้เสียร่วมกันขับเคลื่อนการป้องกันการจมน้ำ

เสาหลัก	ควรดำเนินการอย่างไร	ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
การกำกับดูแลและการเป็นผู้นำ	ส่งเสริมภาวะผู้นำร่วม ความรับผิดชอบ และความร่วมมือระหว่างภาคส่วน	แผนระดับชาติ กลไกการประสานงาน และผู้ประสานงาน/หน่วยงานรับผิดชอบ	การป้องกันการจมน้ำถูกบูรณาการไว้ในนโยบายระดับชาติ มีโครงสร้างการบริหารที่สามารถดำเนินงานได้จริง และมีการยกระดับการตอบสนองและความรับผิดชอบในระดับประเทศ
ความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน	ประสานวาระการดำเนินงานให้สอดคล้องกัน และจัดตั้งกลไกการประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นเอกภาพ	จำนวนคณะกรรมการจากหลายภาคส่วน แผนระดับชาติที่ครอบคลุมทุกฝ่าย ความถี่ของการประชุม และรายงานผลกระทบ	การประสานงานและความร่วมมือข้ามภาคส่วนเพิ่มขึ้น การบูรณาการที่ดีขึ้นในแผนพัฒนาและแผนจัดการภัยพิบัติ และการระดมทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ
การรวบรวมข้อมูลและรายงานผล	ระบุปัญหา/อุปสรรค/ประเด็นท้าทาย กำหนดแนวทางแก้ไข รวมถึงติดตามและรายงานความก้าวหน้า	รายงานสถานการณ์จมน้ำ ชุดตัวแปรที่จัดเก็บข้อมูล และระบบข้อมูลที่นำมาใช้	ข้อมูลที่มีคุณภาพและทันเวลา ช่วยในการตัดสินใจเชิงนโยบายและปรับปรุงโครงการให้เหมาะสม การจัดทำรายงานสถานการณ์การจมน้ำในระดับชาติและระดับโลกอย่างสม่ำเสมอ การจัดสรรทรัพยากรได้ตรงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
การสื่อสารเชิงนโยบายและการสร้างความตระหนักรู้	สร้างความตระหนักรู้ และความมุ่งมั่นในทุกกระดับ	จำนวนกิจกรรม/โครงการรณรงค์ จำนวนประชากรที่เข้าถึงการสื่อสาร กิจกรรมวันป้องกันการจมน้ำโลก (World Drowning Prevention Day)	ความตระหนักรู้ในวงกว้างทั้งในระดับสาธารณะและระดับนโยบาย การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการสนับสนุนด้านนโยบายและงบประมาณเพิ่มขึ้นสำหรับมาตรการป้องกันที่อิงหลักฐานเชิงประจักษ์
เงินทุนและทรัพยากร	สร้างความมั่นใจในการสนับสนุนเงินทุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการระดมทรัพยากรร่วมกันระหว่างภาคส่วน	การจัดสรรงบประมาณ เงินทุนจากหลายภาคส่วน และจำนวนโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก	การจัดสรรทรัพยากรจากภาครัฐและภาคีเพิ่มขึ้น แหล่งเงินทุนที่ยั่งยืนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง
การวิจัยและนวัตกรรม	ยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัยและส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมที่อิงหลักฐานเชิงประจักษ์	จำนวนโครงการและผลงานทางวิชาการที่เผยแพร่ รวมถึงการมีส่วนร่วมในงานวิจัย	นโยบายและแนวทางการดำเนินงานได้รับการพัฒนาโดยอาศัยหลักฐานใหม่ และองค์ความรู้ที่กำลังพัฒนาขึ้น รวมถึงนวัตกรรม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

1. Global Health Estimates, 2021. Geneva: World Health Organization; 2021 (<https://www.who.int/data/global-health-estimates>, accessed 14 November 2025).
2. Global status report on drowning prevention 2024. Geneva: World Health Organization; 2024 (<https://www.who.int/publications/item/9789240103962>, accessed 14 November 2025).
3. Global report on drowning: preventing a leading killer. Geneva: World Health Organization; 2014 (https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/143893/9789241564786_eng.pdf, accessed 14 November 2025).
4. Hidden depths: the global investment case for drowning prevention. Geneva: World Health Organization; 2023 (<https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/371701/9789240077720-eng.pdf?sequence=1>, accessed 14 November 2025).
5. Scarr J-P, Buse K, Norton R, Meddings DR, Jagnoor J. Tracing the emergence of drowning prevention on the global health and development agenda: a policy analysis. *Lancet Glob Health*. 2022;10(7):e1058-e66.
6. World report on child injury prevention. Geneva: World Health Organization, United Nations Children's Fund; 2008 (<https://iris.who.int/server/api/core/bitstreams/ca6497f7-7253-4568-8d86-18d9504a5977/content>, accessed 14 November 2025).
7. Preventing drowning: an implementation guide. Geneva: World Health Organization; 2017. (<https://www.who.int/publications/item/preventing-drowning-an-implementation-guide>, accessed 14 November 2025).
8. Global drowning prevention. Adopted by the United Nations General Assembly, seventy-fifth session, resolution 75/273, 29 April 2021. New York (NY): United Nations; 2021 (<https://documents.un.org/doc/undoc/gen/n21/106/27/pdf/n2110627.pdf>, accessed 14 November 2025).
9. Resolution WHA76.18. In: Seventy-sixth World Health Assembly, Geneva, 30 May 2023. Geneva: World Health Organization; 2023 (https://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA76/A76_R18-en.pdf, accessed 14 November 2025).
10. Scarr J-P, Jagnoor J. Conceptual definition for drowning prevention: a Delphi study. *Inj Prev*. 2024;30(2):145-52.
11. Scarr J-P, Meddings DR, Lukaszyc C, Vincenten JA, Rahman A, Wills S, et al. A framework for identifying opportunities for multisectoral action for drowning prevention in health and sustainable development agendas: a multimethod approach. *BMJ Global Health*. 2024;9(8):e016125.
12. Fishing Safety. In: Food and Agriculture Organization [website]. Rome: Food and Agriculture Organization; 2025 (<https://www.fao.org/fishing-safety>, accessed 14 November 2025).
13. Domestic Ferry Safety. In: International Maritime Organization [website]. London: International Maritime Organization; 2025 (<https://www.imo.org/en/mediacentre/hottopics/pages/domestic-ferry-safety.aspx>, accessed 14 November 2025).

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนายุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำได้รับการประสานงานโดยพันธมิตรระดับโลกเพื่อการป้องกันการจมน้ำ (Global Alliance for Drowning Prevention: GADP) โดยคณะผู้เขียนหลักของร่างยุทธศาสตร์โลกฉบับแรกและฉบับแก้ไข ได้แก่ Justin Scarr (RLSSA), Caroline Lukaszuk (WHO) และ David Meddings (WHO) ข้อมูลสนับสนุนที่สำคัญได้รับมาจากสมาชิกของ GADP และเครือข่ายด้านการป้องกันการจมน้ำทั่วโลก ในช่วงของการเปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะของการพัฒนายุทธศาสตร์โลกดังกล่าว GADP ขอขอบคุณบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ จำนวนมาก ที่ได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะเชิงผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความสำคัญมากต่อการจัดทำยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้ ทั้งนี้ Angela Burton เป็นบรรณาธิการของยุทธศาสตร์โลกฉบับนี้

**ยุทธศาสตร์โลกว่าด้วยการป้องกันการจมน้ำ:
การพลิกวิกฤตสู่การรับมือกับสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญ**

กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
<https://ddc.moph.go.th/dip> www.facebook.com/thaiinjury